

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Siódme sprawozdanie roczne dotyczące realizacji wspólnego działania Rady z dnia 12 lipca 2002 r.
w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia
i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej (2002/589/WPZiB)**

(2010/C 14/01)

WPROWADZENIE

W 2007 r., dążąc do osiągnięcia celów wspólnego działania, UE i państwa członkowskie nadal odgrywały aktywną rolę na wszystkich forach regionalnych i międzynarodowych. Na 62. sesji Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ wszystkie państwa członkowskie UE były współwnioskodawcami rezolucji w sprawie wspierania państw w ograniczaniu nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni, która to rezolucja została przedstawiona przez Mali i ECOWAS i przyjęta w drodze konsensusu.

UE nadal wspierała państwa trzecie w zwalczaniu destabilizującego gromadzenia BSIL, wprowadzając w życie kilka wspólnych działań oraz realizując projekty wspierane przez państwa członkowskie UE na szczeblu krajowym.

W ramach współpracy i polityki na rzecz rozwoju Komisja Europejska nadal odgrywała istotną rolę w realizacji strategii UE w zakresie broni strzeleckiej i lekkiej. W 2007 r. Komisja Europejska kontynuowała działalność w dziedzinie BSIL za pomocą swoich instrumentów geograficznych (w szczególności Europejskiego Funduszu Rozwoju), jak również instrumentów tematycznych.

Rada Europejska przyjęła w dniach 15–16 grudnia 2005 r. strategię UE zwalczania nielegalnego gromadzenia i handlu bronią strzelecką i lekką oraz amunicją do niej. Dokument ten podkreśla potrzebę istnienia spójnych polityk UE w zakresie bezpieczeństwa i rozwoju, przy pełnym wykorzystaniu środków dostępnych Unii Europejskiej na szczeblu wielostronnym i regionalnym, wewnątrz Unii i w jej stosunkach

zewnętrznych. Służy jako wytyczne polityczne dla działań UE na tym polu – za pomocą różnych dostępnych instrumentów – oraz dla jej państw członkowskich.

Niniejsze sprawozdanie składa się z czterech części.

— część I dotyczy działań państw członkowskich mających na celu zaradzenie problemom związanym z bronią strzelecką i lekką,

— część II dotyczy międzynarodowych działań wdrożeniowych,

— część III dotyczy uczestnictwa w pracach organizacji międzynarodowych oraz w uzgodnieniach regionalnych w dziedzinie broni konwencjonalnej, w szczególności broni strzeleckiej i lekkiej,

— część IV zawiera inne komentarze i odnośne informacje.

Niniejsze sprawozdanie obejmuje wspólne działanie Rady 2002/589/WPZiB oraz program UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go, przyjęty przez Radę dnia 26 czerwca 1997 r. Skupia się ono na działaniach przeprowadzonych w 2007 r.

I. KRAJOWE DZIAŁANIA WDRAŻAJĄCE W 2007 R.**I.A. Współpraca, koordynacja i wymiana informacji pomiędzy organami administracji i organami ścigania**

Poniżej przedstawiono informacje dostarczone dotychczas przez państwa członkowskie UE dotyczące przeprowadzonych przez nie na szczeblu krajowym działań, które miały wzmocnić współpracę między organami administracji i organami ścigania w 2007 r.

AUSTRIA

Austria nadal promowała współpracę, koordynację i wymianę informacji między organami administracji i organami ścigania. W 2007 r. odbyły się posiedzenia międzyministerialne z udziałem Ministerstwa do Spraw Europejskich i Międzynarodowych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Gospodarki i Pracy oraz Ministerstwa Obrony.

Dzięki ustawie o handlu zagranicznym z 2005 r. oraz wydanemu następnie rozporządzeniu o handlu zagranicznym z 2006 r. znacznie poprawiono kontrolę wywozu broni. To prawodawstwo wdrażające dostosowuje przepisy dotyczące wydawania pozwoleń do odnośnych przepisów Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni i nakłada na austriackie przedsiębiorstwa handlowe obowiązek ich przestrzegania. Ponadto definiuje pośredników i pośrednictwo zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2003/468/WPZiB w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią.

Austriackie rozporządzenie w sprawie materiałów wojennych oraz sporządzony przez Ministerstwo Spraw Gospodarczych i Pracy wykaz sprzętu wojskowego innego niż materiał wojenny pokrywają się ze wspólnym wykazem uzbrojenia UE. Na mocy ustawy o handlu zagranicznym pozycje wspólnego wykazu uzbrojenia UE podlegają wymogowi uzyskania koncesji na wywóz, tranzyt i pośrednictwo w handlu. Wewnątrzspółnotowy obrót towarami znajdującymi się we wspólnym wykazie uzbrojenia UE, z pewnymi wyjątkami, podlega procedurze monitorowania. Pomocy technicznej związanej z rozwojem, produkcją, obsługą, użytkowaniem, konserwowaniem lub innym rodzajem obsługi technicznej, gromadzeniem, testowaniem lub rozprzestrzenianiem systemów broni konwencjonalnej o potencjale wojskowym nie udziela się w następujących przypadkach: jeśli taka pomoc jest sprzeczna ze środkami ograniczającymi nałożonymi na mocy wspólnych stanowisk UE lub wspólnych działań UE, rezolucji OBWE lub wiążącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Ponadto rozporządzenie wydane przez ministra obrony zawiera wykaz materiałów wojennych i innych rodzajów broni, których zniszczenie jest rozważane. Wykaz ten sporządzono na podstawie definicji UE i OBWE.

Austria zwiększyła świadomość co do problemów związanych z BSiL podczas dnia otwartego w Ministerstwie do Spraw Europejskich i Międzynarodowych, który odbył się dnia 24 października 2007 r. Przedstawione plakaty i film dokumentalny zawierały informacje o ogromnym wpływie nielegalnego obrotu BSiL. Ponadto Akademia Obrony Narodowej (Instytut na rzecz Wspierania Pokoju i Zarządzania Konfliktami) opublikowała sprawozdanie dotyczące BSiL i zorganizowała prezentację.

DANIA

System ogólny w Danii

Duńskie ustawodawstwo w zakresie broni i materiałów wybuchowych, obejmujące rozporządzenia dotyczące broni strzeleckiej i lekkiej, leży w gestii Ministerstwa Sprawiedliwości Danii.

Zgodnie z przepisami duńskiego ustawodawstwa w zakresie broni i materiałów wybuchowych, broni ani amunicji nie wolno importować, produkować, nabywać, posiadać ani nosić bez pozwolenia ministra sprawiedliwości lub osoby upoważnionej przez tego ministra do wydawania odnośnych pozwoleń.

Ustawodawstwo przewiduje także, że broni ani materiałów wybuchowych żadnego rodzaju, w tym amunicji, nie wolno eksportować bez specjalnego pozwolenia ministra sprawiedliwości. Przepis ten dotyczy także broni strzeleckiej i lekkiej.

Minister sprawiedliwości upoważnił okręgowe komendy policji do wydawania niektórych z powyższych pozwoleń na broń strzelecką i lekką (na posiadanie broni palnej itp.).

Bazy danych i rejestry

Duńska policja utworzyła centralną elektroniczną bazę danych (policyjny rejestr broni), w którym znajdują się dane wszystkich osób upoważnionych do posiadania broni na podstawie otrzymanych wniosków o pozwolenia na broń palną oraz zarejestrowanych transakcji kupna broni gładkolufowej. Rejestr zawiera także informacje o broni utraconej i skradzionej.

Policyjny rejestr broni zawiera wszystkie istotne informacje, w tym kategorię i typ broni, nazwę producenta, model, oznakowanie (numer), kaliber i cechy szczególne. Każda sztuka broni zarejestrowana jest pod specjalnym numerem identyfikacyjnym. Policja może nakazać oznakowanie broni tym numerem identyfikacyjnym, jeśli nie jest ona oznakowana przez producenta. Rejestr zawiera także informacje archiwalne, co umożliwia otrzymanie informacji o poprzednich posiadaczach danej broni.

Informacje o zaginionej broni palnej itp. są także przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS).

Wszystkie duńskie towarzystwa strzeleckie mają ponadto obowiązek tworzenia własnych rejestrów broni, które muszą zawierać informacje o wszystkich sztukach broni palnej, których właścicielem jest towarzystwo i jego członkowie.

W dniu 1 października 2004 r. weszła w życie nowa ustawa zawierająca przepisy dotyczące przewozu broni pomiędzy państwami trzecimi (tj. państwami innymi niż Dania). Zasady te zakazują przewozu broni itp. do państw objętych embargiem ONZ, UE lub OBWE. Zakazano ponadto przewozu broni pomiędzy państwami trzecimi, które nie wydały niezbędnych koncesji eksportowych i importowych.

Ponadto dnia 14 czerwca 2005 r. parlament duński przyjął ustawę wprowadzającą między innymi rozporządzenie dotyczące pośrednictwa w handlu bronią. Zgodnie z tą ustawą bez zezwolenia wydanego przez ministra sprawiedliwości lub osobę upoważnioną przez ministra zabronione jest pośredniczenie w negocjacjach lub przygotowywanie transakcji pomiędzy państwami spoza UE, obejmujących przekazywanie broni itp., zgodnie z definicjami zawartymi w duńskich przepisach o broni i materiałach wybuchowych. Ponadto zabronione jest kupowanie lub sprzedawanie takiej broni itp. w ramach przekazywania jej pomiędzy państwami spoza UE oraz przygotowywanie takiej operacji przekazania przez właściciela broni itp. Zakaz nie dotyczy działań realizowanych w innym państwie członkowskim UE lub poza UE przez osoby zamieszkujące za granicą. Ustawa wykonuje wspólne stanowisko Rady 2003/468/WPZiB z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią.

W 2007 roku policja duńska przeprowadziła szerokie i ukierunkowane śledztwo w związku z rockerami i członkami gangów, aby m.in. wykryć i osądzić nielegalnych posiadaczy broni. W trakcie tych konfrontacji między różnymi członkami gangów – lub osobami z nimi związanymi – w kilku przypadkach użyto broni.

W 2007 roku Krajowe Centrum Usług w Dziedzinie Medycyny Sądowej otrzymało w sumie 949 sztuk broni do analizy. Krajowa Policja Danii nie posiada informacji dotyczących ilości broni skonfiskowanej członkom gangu.

ESTONIA

W Ministerstwie Spraw Zagranicznych utworzona została Komisja ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym. Jest to organ wydający pozwolenia złożony z przedstawicieli MSZ, Ministerstwa Obrony, Ministerstwa Gospodarki i Komunikacji, Zarządu Policji Bezpieczeństwa, Estońskiego Urzędu ds. Podatków i Ceł oraz Estońskiego Urzędu ds. Ścigania Przestępstw. Komisja ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym zawsze uważała, że bardzo ważne jest popieranie szkoleń związanych z kwestią towarów o znaczeniu strategicznym. Ministerstwo Spraw Zagranicznych organizowało regularne posiedzenia Komisji ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym. Na posiedzeniach tych spotykają się eksperci ds. broni i ds. kontroli eksportu. Posiedzeniom przewodniczył przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Prefektury policji co roku organizują kampanie na rzecz pozbywania się przez obywateli nielegalnej broni i amunicji. Kampanie te mają na celu zmniejszenie ilości nielegalnej broni i amunicji oraz zwiększenie poziomu bezpieczeństwa w społeczeństwie. Wszystkie zebrane i przejęte sztuki broni są niszczone.

Podnoszenie poziomu świadomości

— Komisja ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym utrzymuje i uaktualnia stronę Ministerstwa Spraw Zagranicznych (sekcja ds. kontroli eksportu).

— Organizacja seminariów dwa razy w roku.

— Dostarczanie informacji przez Urząd ds. Ceł i Podatków oraz Komisję ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym przeznaczonych dla podmiotów przewożących towary przez granicę.

— Artykuły w gazetach.

FINLANDIA

W maju 2007 r. odbyło się posiedzenie krajowej grupy koordynującej ekspertów ds. BSiL. W skład krajowej grupy koordynującej ekspertów ds. BSiL wchodzi przedstawiciele ministerstw, których praca związana jest z kontrolą broni, rozbrojeniem i nierozprzestrzenianiem BSiL, oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych zajmujących się tą sprawą.

Grupa omawia m.in. politykę Finlandii w dziedzinie BSiL, wykonywanie przepisów i rozporządzeń krajowych, regionalnych i globalnych oraz dwustronną pomoc w realizacji projektów związanych z BSiL. Grupa ta spotyka się regularnie w ramach Ministerstwa Spraw Zagranicznych; uczestniczą w niej również przedstawiciele Ministerstwa Obrony, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Ministerstwa Handlu i Przemysłu. W razie potrzeby do uczestnictwa zapraszani są przedstawiciele innych organów (celnych, kontroli granic itp.). Regularnie zapraszane są organizacje pozarządowe.

Pod koniec 2003 r. Parlament zatwierdził przepisy przewidujące amnestię na broń palną, które weszły w życie dnia 1 stycznia 2004 r. Celem tych przepisów jest zmniejszenie w Finlandii liczby sztuk nielegalnej i niezarejestrowanej broni. Od wejścia w życie przepisów możliwe jest oddanie w ręce policji nielegalnej broni strzeleckiej, nielegalnej amunicji i nielegalnych materiałów wybuchowych bez żadnych konsekwencji prawnych, jeśli nie zostały one wykorzystane w czynie przestępczym. Całkowita liczba sztuk broni palnej wydanej policji w 2007 r. wyniosła 3 202.

NIEMCY

Zagrożenie pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju związane z destabilizującym gromadzeniem i rozpowszechnianiem broni strzeleckiej i lekkiej, w tym amunicji do tych rodzajów broni, nadal budzi głębokie zaniepokojenie. Niemcy są kompleksowo zaangażowane w zwalczanie i działania na rzecz zakończenia destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania broni strzeleckiej i lekkiej, w tym amunicji do tych rodzajów broni. Dążąc do tego celu, Niemcy, jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, kierują się strategią UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 15–16 grudnia 2005 r.

Federalne Biuro Spraw Zagranicznych organizowało regularne posiedzenia krajowej grupy koordynującej ds. BSiL. Na posiedzeniach tych zbierają się eksperci ds. broni i kontroli wywozu z ministerstw, administracji, organizacji pozarządowych oraz sektora przemysłu, którzy zajmują się sprawami związanymi z bronią strzelecką i lekką oraz amunicją do tych rodzajów broni. Grupa omawia między innymi politykę Niemiec w dziedzinie BSiL na forach międzynarodowych i regionalnych, wielostronną i dwustronną pomoc oraz wykonanie postanowień i regulacji krajowych, regionalnych i światowych. Posiedzeniom przewodniczy przedstawiciel Federalnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Podjęto różne inicjatywy w zakresie współpracy pomiędzy organami administracyjnymi oraz organami ścigania na szczeblu krajowym. Obejmowały one nowo wprowadzone przepisy, lecz także przegląd praktycznego funkcjonowania obowiązujących przepisów. Standardową częścią tych inicjatyw były działania szkoleniowe. W 2007 r. były to w szczególności następujące inicjatywy:

Niemcy podjęły konkretne kroki, aby wykonać postanowienia protokołu ONZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, jak również postanowienia międzynarodowego instrumentu pozwalającego państwom na identyfikację i śledzenie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej w sposób terminowy i wiarygodny. W związku ze zmianami do ustawy o broni znakowanie broni oraz obowiązek prowadzenia rejestrów obejmuje również istotne części broni, co w konsekwencji ułatwia śledzenie pochodzenia broni na szczeblu międzynarodowym.

GRECJA

W tym roku osiągnięto cel w dziedzinie zwalczania przestępczości, polegający na zwiększeniu ilości konfiskat nielegalnie posiadanej i znajdującej się w obrocie BSiL, co nastąpiło dzięki sporządzeniu przez właściwe organy policyjne specjalnie ukierunkowanych planów działań.

1. Kontrola legalnego handlu bronią na wszystkich jego etapach (import, handel, posiadanie, używanie).
2. Nasilenie kontroli, we współpracy z innymi właściwymi organami, mających na celu wysłedzenie i skonfiskowanie nielegalnie przywożonej, znajdującej się w obrocie, posiadanej i używanej broni strzeleckiej i lekkiej.

Środki kontroli legalnego handlu BSiL:

- Greckie organy policyjne, będące właściwym centralnym organem krajowym odpowiedzialnym za wymianę infor-

macji, prowadzą elektroniczną bazę danych i mogą bezpośrednio otrzymywać i przekazywać informacje na temat wszystkich legalnie znajdujących się w obrocie i posiadanych sztuk broni. Ta baza danych jest stale aktualizowana, by uwzględniała wszelkie zmiany stanu posiadania BSiL.

- Wszystkie utracone, skradzione lub w inny sposób zaginione sztuki broni również są wprowadzane do tej bazy danych, o ile mają zostać skonfiskowane lub wykorzystane jako dowody w postępowaniu karnym. Kroki te zmierzają do identyfikacji tej broni w przypadku jej odnalezienia. Baza danych przedstawia historię każdej sztuki broni od jej importu aż do znalezienia się w rękach legalnego końcowego posiadacza (rejestr broni). Ponadto baza ta ułatwia wymianę informacji o BSiL z innymi organami w Grecji i poza nią.
- Wprowadzono konkretne kontrole obejmujące wszystkie przedsiębiorstwa prawnie upoważnione do handlu bronią. Dane uzyskane w wyniku kontroli są porównywane z danymi w elektronicznej bazie danych.
- Ustawa nr 2168/1993 oraz odnośne decyzje ministerialne stanowią podstawowe ramy prawne Grecji w dziedzinie broni. Ustawa ta – surowo przestrzegana – została dostosowana do dyrektywy 91/477/EWG i konwencji z Schengen. W niektórych przypadkach te ramy prawne przewidują nawet bardziej rygorystyczne przepisy (art. 15 ustawy nr 2168/1993 oraz art. 272 kodeksu karnego zmienionego ustawą nr 2928/2001).
- Legalny handel bronią strzelecką i lekką (import, eksport, handel i tranzyt) wymaga specjalnej koncesji wydanej przez właściwy organ, zgodnie z przepisami ustawy nr 2168/1993.
- Doskonale układa się współpraca z innymi organami ścigania (władzami portowymi i organami celnymi, Biurem ds. Ścigania Przestępstw Gospodarczych), a także z władzami wojskowymi, wymieniane są również informacje z właściwymi organami krajów, z których przywożona lub transportowana jest broń do Grecji.

Środki kontroli nielegalnego handlu BSiL:

- Ponieważ współpraca międzynarodowa jest uważana za niezbędną do zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL oraz do jego powstrzymywania, Grecja podpisała z krajami ościennymi umowy o międzynarodowej współpracy policyjnej oraz uczestniczy w organizacjach regionalnych i międzynarodowych (inicjatywa adriatycko-jońska, inicjatywa współpracy państw Europy Południowo-Wschodniej (SECI), EUROPOL – INTERPOL).

- Pojazdy i osoby wkraczające do Grecji są kontrolowane w ustalonych punktach wjazdowych.
- Stale przeprowadzane są kontrole na naszych granicach lądowych i morskich (we współpracy z władzami portowymi), aby zapobiec nielegalnemu przywozowi broni przez osoby nielegalnie wjeżdżające do Grecji.
- W ujawnionych przypadkach prowadzi się szczegółowe dochodzenia, aby wykryć i rozbić sieci, które prowadzą działania związane z nielegalnym handlem bronią.
- We współpracy ze społecznościami i organami lokalnymi w obszarach, na których problem handlu, posiadania i używania broni występuje w większym natężeniu, stosowane są środki specjalne.

Załączamy tabelę broni skonfiskowanej przez policję grecką w 2007 r., w sztukach, jako narzędzie zbrodni lub broń odnalezioną. Broń taka jest dowodem w zapoczątkowanym postępowaniu sądowym i do właściwego sądu należy decyzja o tym, co się z nią stanie, zgodnie z art. 16 ustawy nr 2168/1993.

Skonfiskowana broń to:

186 karabinów automatycznych,

404 pistolety,

141 sztuk krótkiej broni palnej,

696 sztuk broni myśliwskiej.

1 427, suma BSiL

IRLANDIA

W ostatnich latach służby celne były świadkami zwiększenia wykrywalności i przechwytywania nielegalnej broni palnej i części do niej przywożonych do Irlandii. Wzrost ten wynika w pewnym stopniu ze wzrostu przemocy w związku z nielegalnym handlem narkotykami i ich przemytem. W ostatnich miesiącach służby cele regularnie wykrywały broń palną, amunicję do niej i jej części, m.in. broń automatyczną dużego kalibru, noktowizory laserowe, wyposażenie do wytwarzania bądź modyfikowania amunicji itd. Większość tych przypadków dotyczy nielegalnej broni pochodzącej z USA.

Jednostka celna ds. ścigania handlu narkotykami (*Customs Drugs Law Enforcement Unit – CDLE*) jest w zakresie ceł krajowym/międzynarodowym punktem kontaktowym ds. broni palnej i amunicji dla służb celnych administracji skarbowej. Wymiana informacji / danych wywiadowczych dotycząca podejrzanych przypadków importu odbywa się regularnie pomiędzy funkcjonariuszami śledczymi służb celnych i mianowanymi funkcjonariuszami tej jednostki oraz mianowanymi funkcjonariuszami departamentu ds. kryminalnych i bezpieczeństwa komendy głównej policji (Garda). Jest to rozwiązanie użyteczne przy okre-

ślaniu, czy import wiąże się ze zwykłymi przestępstwami w zakresie zezwoleń, czy też ma wymiar przestępczości zorganizowanej.

Wprowadzona została specjalna procedura łącznikowa pomiędzy urzędnikami CDLE i krajowego policyjnego biura dochodzeń kryminalnych Garda w celu ułatwienia wspólnych działań w zakresie ścigania, takich jak przesyłki niejawnie nadzorowane, w przypadku gdy dane wywiadowcze i dowody sugerują udział przestępczości zorganizowanej. W ciągu ostatnich miesięcy zorganizowano jedną niejawnie nadzorowaną przesyłkę amunicji i jedno wspólne dochodzenie dotyczące importu broni automatycznej przez grupy przestępcze zaangażowane w handel narkotykami.

Jednostka CDLE zaangażowana jest w badanie potrzeb szkoleniowych funkcjonariuszy celnych w zakresie rozpoznawania i bezpiecznego obchodzenia się z bronią palną i jej częściami oraz bronią chemiczną, biologiczną, radiologiczną i jądrową, a także kontynuuje przygotowywanie kursu szkoleniowego we współpracy z policją krajową Garda Siachana i wojskiem.

WŁOCHY

W dniu 18 lutego 2008 r. odbyło się posiedzenie technicznej grupy roboczej *ad hoc* ds. broni strzeleckiej i lekkiej, powołanej w czerwcu 2000 r. i koordynowanej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w której skład wchodzi przedstawiciele właściwych ministerstw, organów ścigania oraz zainteresowane organizacje przemysłowe.

Grupa ta jest najodpowiedniejszym forum do omówienia najistotniejszych aspektów tej kwestii, w tym najważniejszych wydarzeń na szczeblu krajowym i międzynarodowym.

W lutym zeszłego roku dyskusje skupiały się głównie wokół przygotowań do przypadającego w 2008 r., odbywającego się co dwa lata spotkania państw stron (BMSP 3) programu działania przeciwko nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką. Odpowiednio uwzględniono instrukcje i sugestie nowego przewodniczącego BMSP3.

W 2007 roku w obrębie granic krajowych włoskie siły zbrojne zniszczyły następującą broń strzelecką i lekką, którą uznano za nadwyżkę:

16 872 pistolety automatyczne Beretta, mod. „34”,

130 645 karabinów Garand M1,

11 812 karabinów szturmowych FAL BM59,

10 596 sztuk różnych rodzajów broni.

Ogółem w obrębie granic krajowych zniszczono 169 925 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

LITWA

W roku sprawozdawczym 2007 Litwa przedstawiła następujące krajowe sprawozdania i kwestionariusze:

- nieobowiązkowe sprawozdanie w ramach programu działania ONZ w zakresie BSiL,
- informacje do prowadzonego przez ONZ rejestru broni konwencjonalnej,
- roczne sprawozdanie w ramach Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie eksportu broni,
- coroczne informacje na temat przywozu i wywozu BSiL oraz BSiL określonej jako nadwyżki lub BSiL przejętej i zniszczonej w ramach dokumentu OBWE na temat BSiL,
- kwestionariusz OBWE na temat polityki lub krajowych praktyk i procedur stosowanych przy eksporcie broni konwencjonalnej i technologii pokrewnych,
- regularne sprawozdania na temat eksportu broni i towarów podwójnego zastosowania w ramach porozumienia z Wassenaar.

MALTA

Rząd Malty stosuje określone poniżej rygorystyczne środki ukierunkowane na kontrolę importu i eksportu BSiL do i z Malty.

Malta nie posiada krajowego organu koordynacyjnego odpowiedzialnego za broń strzelecką i lekką. Powołała jednak, zgodnie z programem działania ONZ w sprawie broni strzeleckiej i lekkiej, krajowy punkt kontaktowy współpracujący z innymi właściwymi organami krajowymi, takimi jak, między innymi, Siły Zbrojne Malty czy Departament Ceł i Handlu.

O każdym imporcie broni strzeleckiej i lekkiej z państw trzecich informowana jest policja i Dyrekcja Usług w Departamencie Handlu, aby uzyskać konieczne licencje i dokonać odprawy przed zakończeniem postępowania celnego. Procedura ta stosowana jest w całym Departamencie Ceł we wszystkich punktach wejściowych. Z drugiej strony, w przypadku towarów wewnątrzwspólnotowych przyjęto procedurę, zgodnie z którą odnośny przewoźnik lub spedytor informuje służby celne o wszelkich przypadkach importu broni strzeleckiej i lekkiej. Dane te są następnie przekazywane w celu uzyskania koniecznych licencji i by odnośne jednostki dokonały odprawy, co umożliwi lepszą kontrolę tych towarów w ramach krajowych zabezpieczeń ochronnych.

PORTUGALIA

Kontynuowane są wysiłki mające na celu wspieranie współpracy, koordynacji i wymiany informacji pomiędzy organami administracji i organami ochrony porządku publicznego w walce z gromadzeniem i rozprzestrzenianiem BSiL oraz w ramach zapobiegania nielegalnemu obrotowi. Utworzenie w 2005 r. grupy koordynującej skupiającej przedstawicieli Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Obrony, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Służb Wywiadowczych Portugalii oraz Ministerstwa Finansów przyczyniło się do lepszego określenia zadań wszystkich jednostek biorących udział w tych działaniach.

Siły zbrojne i siły bezpieczeństwa są jedynymi użytkownikami końcowymi upoważnionymi do korzystania z broni wojskowej, a jej zapasy znajdują się pod ścisłą kontrolą. Broń przechowywana jest w specjalnych obiektach z zachowaniem odpowiednich środków bezpieczeństwa. Kwestia zarządzania zapasami broni strzeleckiej jest szeroko omówiona w rozporządzeniu 933/2006 ustanawiającym różne procedury bezpieczeństwa.

Jeśli chodzi o broń do użytku cywilnego, zarządzanie zapasami jest kontrolowane za pomocą centralnego systemu informatycznego, którym zarządza policja.

Nielegalna produkcja, nabywanie, posiadanie, transportowanie, składowanie BSiL i handel (w tym pośrednictwo w handlu) tymi rodzajami broni są karalne w myśl ustawy 5/2006 (art. 86 i 87). Sankcje mogą być różne – od grzywny po dziesięcioletnią karę więzienia.

W 2007 r. przejęto całkowitą liczbę 1 542 sztuk broni oraz 605 432 sztuki amunicji; 2 889 sztuk dostarczono władzom.

SŁOWACJA

Republika Słowacka dysponuje odpowiednim ustawodawstwem i koniecznymi środkami administracyjnymi, by kontrolować produkcję, posiadanie, oznakowanie broni strzeleckiej i lekkiej oraz handel nią. Skuteczny system kontroli eksportu umożliwi władzom w każdej chwili identyfikację i monitorowanie przepływu broni przez całe terytorium Słowacji.

Aby zapobiec nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią strzelecką i lekką lub jej przekazywaniu nieupoważnionym odbiorcom, Słowacja wciąż skutecznie kontroluje produkcję broni strzeleckiej i lekkiej oraz handel zagraniczny i krajowy we wszystkich jego aspektach.

System ten skutecznie wspiera zwalczanie nielegalnego handlu bronią konwencjonalną w Republice Słowackiej.

SŁOWENIA

W Słowenii Ministerstwo Spraw Zagranicznych nadal jest organem koordynującym realizację programu działania ONZ. Ministerstwo to jest również odpowiedzialne za działania Słowenii związane z polityką zagraniczną o odniesieniu do BSiL. Jako członek UE, Słowenia musi być zaangażowana w pewne działania organizacji międzynarodowych i regionalnych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych kontroluje eksport i import BSiL, a Ministerstwo Obrony jest odpowiedzialne za kontrolowanie importu i eksportu BSiL wykorzystywanej do celów wojskowych. Słoweńska Policja i Urząd Celny odpowiedzialne są za kontrolę granic państwowych i przejść granicznych. Sprawują one bezpośrednią kontrolę nad ładunkami przekraczającymi granicę państwową. Policja przejęła znaczne ilości BSiL, które prywatne osoby próbowały przewieźć przez terytorium Republiki Słowenii.

Dekret rządowy z dnia 21 lutego 2008 r. uaktualnił skład krajowych punktów kontaktowych ds. BSiL. Krajowy organ koordynujący BSiL przyłączył się do innych odnośnych organów rządowych, aby stworzyć i koordynować polityki krajowe w sferze BSiL. Krajowymi punktami kontaktowymi ds. BSiL są przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Obrony, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Transportu oraz Słoweńskiej Agencji Wywiadu i Bezpieczeństwa.

W 2007 roku Słowenia przyłączyła się do strefy Schengen. Rząd postrzega tę integrację jako istotny priorytet. W ostatnich latach Słowenia stopniowo rozmieszczała dodatkowych funkcjonariuszy policji na przejściach granicznych, obecnie jest ich w sumie 2 800.

HISZPANIA

Różne jednostki ministerialne odpowiedzialne za koordynowanie działań i wymiany informacji w zakresie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni regularnie spotykały się, by omawiać te kwestie, w szczególności w ramach stałej komisji międzyinstytucjonalnej ds. broni i materiałów wybuchowych (CIPAE, dwa posiedzenia w miesiącu), międzyinstytucjonalnej komisji odpowiedzialnej za handel zagraniczny materiałami obronnymi i podwójnego zastosowania (JIMDDU, jedno posiedzenie w miesiącu) oraz w ramach grup roboczych odpowiedzialnych za identyfikację BSiL i zwalczanie handlu nią.

SZWECJA

W okresie 1 marca – 31 maja 2007 r. Szwecja przeprowadziła ogólnokrajową amnestię dotyczącą posiadania broni palnej. Amnestia została ogłoszona w mediach, w tym

w ogólnokrajowej telewizji. Zagwarantowano anonimowość obywatelom przekazującym broń palną lokalnym organom policji w wyznaczonym okresie. Rezultat określono jako sukces. Przekazano 13 570 sztuk broni i 14 ton metrycznych amunicji. Najwięcej było broni myśliwskiej, jednak przekazano również pistolety i rewolwery, a nawet kilka sztuk automatycznej broni palnej. Wszystkie otrzymane sztuki broni mają zostać zniszczone w Krajowym Laboratorium Medycyny Sądowej.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

W swojej walce z globalnym zagrożeniem dla pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju wywołanym destabilizującym gromadzeniem broni strzeleckiej i lekkiej, Zjednoczone Królestwo nadal zaangażowane jest w pełną realizację programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach, a zatem w pełni wspiera wspólne działanie UE w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania BSiL.

Brytyjskie środki na rzecz zapobiegania konfliktom w ramach strategii bezpieczeństwa i kontroli broni strzeleckiej, zarządzane przez Ministra Spraw Zagranicznych i Wspólnoty Brytyjskiej, Ministerstwo Obrony oraz Departament Rozwoju Międzynarodowego, przyczyniają się do szerszego wsparcia zapobieganiu konfliktom, którego udziela Zjednoczone Królestwo, zarządzając długoterminowym przyczynom strukturalnym konfliktu, niwelując tarcia i przemoc na szczeblu regionalnym i krajowym oraz wspierając odbudowę pokonfliktową. Od 2001 roku Zjednoczone Królestwo przeznaczyło ponad 31 milionów GBP, by wesprzeć środki redukujące podaż, popyt oraz dostępność BSiL. Wspieraliśmy partnerów z ONZ, UE, organizacji regionalnych, subregionalnych i pozarządowych w gromadzeniu i niszczeniu broni, ulepszaniu magazynów na broń, opracowywaniu i wykonywaniu porozumienia w sprawie kontroli regionalnej, rozwijaniu ustawodawstwa krajowego, tworzeniu potencjału zarządzania bronią oraz prowadzeniu kampanii uświadamiających i edukacyjnych.

Kompleksowy przegląd dokonań Zjednoczonego Królestwa w realizacji programu działania ONZ, jak również międzynarodowy instrument oznakowania i śledzenia broni można zobaczyć na stronie internetowej UNODA: <http://www.un-casa.org/CASACountryProfile/PoANationalReports/2008@205@UK%202008.doc>

I.B. Przyjęcie nowych przepisów, przegląd praktycznego funkcjonowania obowiązujących przepisów

Wiele państw członkowskich ustanowiło w 2008 r. nowe przepisy lub poddaje przeglądowi obowiązujące przepisy. Szczegóły omówiono poniżej.

BELGIA

Ustawa z dnia 8 czerwca 2006 r. wzmocniła ustawodawstwo Belgii dotyczące broni, rozszerzając w szczególności kategorie broni zakazanej. Od posiadaczy takiej broni wymaga się obecnie, by przekazali oni tę broń policji do dnia 31 października 2008 r. lub przekwalifikowali ją na broń dozwoloną. Według Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Belgii do chwili obecnej policja belgijska zebrała na mocy ustawy około 120 000 sztuk broni.

BUŁGARIA

W okresie sprawozdawczym w roku 2007 przyjęto nowe ustawodawstwo regulujące eksport, import i przekazywanie BSiL. Nowa **ustawa dotycząca kontroli eksportu broni oraz produktów i technologii podwójnego zastosowania** oraz **rozporządzenie ją wykonujące** służą jako podstawa systemu kontroli eksportu w Republice Bułgarii. Obecne ustawodawstwo odzwierciedla dorobek prawny UE w sferze kontroli wywozu, obejmując kryteria i zasady zawarte w kodeksie postępowania UE w sprawie eksportu broni, który w grudniu 2008 r. został przekształcony we wspólne stanowisko UE, we wspólnym stanowisku w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią z 2003 r., w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1334/2000 i w innych dokumentach UE. Bułgaria utrzymuje również dwufilarowy system pozwoleń i kontroli, zgodnie z którym przedsiębiorstwo powinno posiadać pozwolenie na prowadzenie działalności, aby przeprowadzić handel zagraniczną bronią, przed ubieganiem się o pozwolenie (lub też, tzw. przez nas „zezwolenie”) na konkretne przekazanie.

Pozwolenie na prowadzenie działalności (upoważnienie) jest wydawane przez **Międzyministerialną Radę ds. Kompleksu Wojskowo-Przemysłowego oraz Gotowości do Mobilizacji** w ramach Rady Ministrów i przewiduje prawo prowadzenia handlu zagranicznego, transportu i pośredniczenia w transakcjach obejmujących broń. Przyznawane jest kwalifikującym się podmiotom, które spełniają kryteria stabilności gospodarczej i wiarygodności, wyraźnie zdefiniowane w ustawie o kontroli eksportu.

Pozwolenie jest początkowo przyznawane na roczny okres próbny, a następnie, w zależności od wykonania, może być przedłużone na trzy lata. Zgodnie z nowym ustawodawstwem bułgarskim wymagane jest, by wszyscy pośrednicy posiadali aktualne świadectwo rejestracyjne wydane przez Radę Międzyministerialną. O ile spełniają oni kryteria stabilności gospodarczej i wiarygodności, rejestracja jest ważna przez okres trzech lat.

Pozwolenie na konkretne przekazanie jest wydawane indywidualnie dla każdego przypadku przez **Międzyministerialną**

Komisję ds. Kontroli Wywozu i Nierozprzestrzeniania BMR w ramach Ministerstwa Gospodarki i Energii. Pozwolenia te są ważne przez jeden rok i mogą być przedłużone o dalsze sześć miesięcy. Rodzaje wydawanych pozwoleń obejmują pozwolenie na eksport, pozwolenie na import, pozwolenie na przekazanie i pozwolenie na tranzyt.

Od pośredników wymaga się, by ubiegali się o pozwolenie na pośrednictwo przy każdej transakcji pośrednictwa.

Bułgaria posiada krajowy wykaz kontrolowanych miejsc przeznaczenia, a konkretnie – wykaz państw i organizacji, wobec których Bułgaria stosuje embarga i ograniczenia. Wykaz ten jest regularnie uaktualniany zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ i decyzjami UE oraz OBWE.

Od osób ubiegających się o pozwolenia na konkretne przekazanie wymaga się przedstawienia oryginału certyfikatu użytkownika końcowego, zaś jego autentyczność podlega weryfikacji, w tym przy pomocy kanałów dyplomatycznych. Elementy certyfikatu użytkownika końcowego są w pełni dostosowane do wykazu gwarancji i najlepszych wzorców zawartych w porozumieniu z Wassenaar, wymienionych w kodeksie postępowania UE w sprawie eksportu broni (przekształconym ostatnio w oświadczenie Rady).

Gwarancje po przewozie również są zawarte w bułgarskim ustawodawstwie dotyczącym kontroli eksportu i praktykach w tym zakresie. Każdy wnioskodawca jest zobowiązany dostarczyć certyfikat weryfikacji przesyłki, wydany przez odnośne organy państwa ostatecznego przeznaczenia. Istnieje przepis prawny stanowiący, że w razie konieczności można przeprowadzać inspekcje na miejscu.

CYPR

Eksport, tranzyt i dalsze przekazywanie (reeksport) BSiL regulowane są ustawą nr 257/2005, obwieszczeniem obronnym (rozporządzeniem dotyczącym eksportu sprzętu obronnego) z 2005 r., zmienionym obwieszczeniem nr 165/2008. Wyżej wymienione obwieszczenie jest dostosowane do Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni i do odnośnego oświadczenia Rady z dnia 13 czerwca 2000 r. (2000/C 191/01). Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Turystyki jest organem kompetentnym do wydawania wszystkich pozwoleń na eksport, dalsze przekazywanie (reeksport) oraz tranzyt BSiL. Departament Cel i Akcyz odpowiada za przeprowadzenie kontroli zgodnie z prawem celnym.

Import, nabywanie, posiadanie i przewóz BSiL reguluje ustawa nr 113(1)/2004 o broni palnej i innych rodzajach broni. Ustawa ta zgodna jest z dyrektywą Unii Europejskiej 91/477/EWG, zmienioną wspólnym oświadczeniem Rady 2000/C 191/01.

Produkcję niektórych rodzajów BSIL reguluje ustawa nr 113(l)2004 (część III, art. 7 ust. I)). Na mocy tej ustawy zakazane jest produkowanie broni przez obywateli lub mieszkańców Republiki, jeśli nie posiadają oni na to ważnej koncesji wydawanej przez szefa policji. Ta specjalna koncesja wydawana jest obywatelom spełniającym warunki przewidziane przez prawo. Wśród tych warunków znajduje się między innymi wymóg, by wnioskodawca nie był notowany przez policję, by sprawdzono, czy posiadanie koncesji nie jest niebezpieczne dla samego wnioskodawcy, dla rządu ani dla porządku publicznego, a także by wnioskodawca pomyślnie przeszedł badanie lekarskie przeprowadzone przez upoważnionego lekarza. Nielegalna produkcja, posiadanie, składowanie BSIL i handel tymi rodzajami broni regulowane są ustawą 113(l)2004. Za złamanie przepisów tej ustawy przewidziana jest kara w wysokości do 15 lat pozbawienia wolności lub grzywna w wysokości 42 715 EUR.

W Komendzie Głównej Policji Cypryjskiej utworzono specjalny wydział zajmujący się prowadzeniem rejestrów (krajowe archiwum broni), a elektroniczna baza danych ułatwia wymianę informacji na temat BSIL z innymi właściwymi organami w UE, organizacjami regionalnymi i innymi krajami.

FRANCJA

Embarga

Projekt ustawy dotyczącej naruszenia embarga i innych środków ograniczających, zmieniającej kodeks karny, został przyjęty przez Senat dnia 10 października 2007 r. i przedstawiony Zgromadzeniu Narodowemu. Przewiduje on sankcje karne w przypadku naruszenia embarga lub środków ograniczających, których definicja znajduje się w prawie krajowym, zgodnie z zaleceniami zawartymi w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1196.

Pośrednictwo

Projekt ustawy ustanawiającej system wcześniejszych upoważnień w przypadku transakcji pośrednictwa lub handlu został zarejestrowany w Senacie dnia 5 czerwca 2007 r. Taki system kontroli będzie stosowany w przypadku rezydentów lub osób osiadłych we Francji, które prowadzą transakcje handlowe lub pośrednictwa w handlu zagranicznym, i obejmie sankcje karne. Ustanowienie systemu uprzedniej kontroli transakcji uzupełnia w ten sposób kontrole osób fizycznych i prawnych, działających jako pośrednicy.

IRLANDIA

Niedawno przyjęta dyrektywa UE zmieniająca dyrektywę 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni uwzględnia przepisy protokołu o broni palnej i ułatwi Irlandii ratyfikację tego protokołu w najbliższej przyszłości.

W następstwie wprowadzenia w życie ustawy o wymiarze sprawiedliwości z 2006 r. minister sprawiedliwości wprowadził narodową amnestię dotyczącą broni palnej i niebezpiecznych narzędzi. Osoby fizyczne miały dwa miesiące na oddanie broni, amunicji i niebezpiecznych narzędzi bez poniesienia żadnej kary za nielegalne posiadanie. Niemniej jednak wszystkie sztuki oddanej broni poddano ekspertyzie sądowej; osoby fizyczne wciąż mogły być oskarżone, jeżeli odkryto, że dana sztuka broni została wykorzystana do popełnienia przestępstwa. W całym kraju w oddziałach Garda złożono 1 002 sztuki broni, a w listopadzie 2006 r. minister wprowadził obowiązkowe wyroki minimalne za pewne przestępstwa popełnione z użyciem broni palnej.

Te przestępstwa i nowe powiązane z nimi kary obejmują:

- 1) posiadanie broni palnej z zamiarem narażenia życia na niebezpieczeństwo – maksymalny wyrok dożywocia i obowiązkowy minimalny wyrok 10 lat pozbawienia wolności;
- 2) użycie broni palnej w celu uniknięcia aresztowania lub pomocy w ucieczce – maksymalny wyrok dożywocia i obowiązkowy minimalny wyrok 10 lat pozbawienia wolności;
- 3) posiadanie broni palnej w trakcie porywania pojazdu – maksymalny wyrok 14 lat pozbawienia wolności i obowiązkowy minimalny wyrok 5 lat pozbawienia wolności;
- 4) posiadanie broni palnej lub amunicji w podejrzanych okolicznościach – maksymalny wyrok 14 lat pozbawienia wolności i obowiązkowy minimalny wyrok 5 lat pozbawienia wolności;
- 5) posiadanie broni palnej z zamiarem przestępczym – maksymalny wyrok 14 lat pozbawienia wolności i obowiązkowy minimalny wyrok 5 lat pozbawienia wolności; oraz
- 6) przerobienie broni palnej – maksymalny wyrok 10 lat pozbawienia wolności i obowiązkowy minimalny wyrok 5 lat pozbawienia wolności;

Po pełnym wprowadzeniu w życie ustawy o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 2006 r. osoba pragnąca posiadać taką broń palną o ograniczonym zakresie będzie musiała złożyć do Komisarza Gardy wniosek o wydanie pozwolenia na broń palną oraz zapewnić komisarza, że spełnia ona warunki przedstawione w sekcji 4 ustawy o broni palnej z 1925 r., zmienionej ustawą o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych z 2006 r. Pośrednicy w handlu bronią palną pragnący importować i przechowywać broń palną o ograniczonym zakresie również muszą otrzymać specjalne upoważnienie od ministra.

WŁOCHY

W dniu 16 marca 2006 r. Włochy przyjęły ustawę nr 146/2006 o ratyfikacji konwencji ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości oraz protokołów do niej (w tym protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją). We włoskim prawie dotyczącym broni palnej wprowadzono odpowiednie zmiany, w szczególności w odniesieniu do przechowywania informacji o broni palnej przez okres nie krótszy niż dziesięć lat oraz procedur oznakowania uwzględniających państwo produkcji broni.

ŁOTWA

Wprowadzono kilka zmian do istniejących przepisów dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej, aby w 2007 r. zwiększyć kontrolę eksportu broni strzeleckiej i lekkiej. Zostały również przyjęte nowe przepisy określające krajowe wykazy strategicznych towarów objętych kontrolą, a także procedurę wydawania różnych rodzajów pozwoleń.

- a) Ustawa o obrocie towarami o znaczeniu strategicznym z dnia 19 lipca 2007 r.

Ustawa ma zapewnić kontrolę nad obrotem towarami o znaczeniu strategicznym zgodnie z krajowymi i międzynarodowymi wymogami w zakresie nadzorowania ich eksportu, importu, przekazywania i tranzytu. Ustawa przewiduje podział kompetencji wśród instytucji odpowiedzialnych za kontrolę towarów o znaczeniu strategicznym, ich obowiązki i współpracę, jak również terminy użyte w ustawie, w tym pośrednictwo. Ustawa definiuje kompetencje Komisji ds. Kontroli Towarów o Znaczeniu Strategicznym, jeśli chodzi o ocenianie wniosków o pozwolenia na broń, jak również procedurę ekspertyzy i identyfikacji określonych towarów.

- b) Ustawa o wykonywaniu sankcji organizacji międzynarodowych z dnia 3 stycznia 2007 r. Sankcje nałożone przez ONZ lub UE są realizowane na Łotwie za pomocą rozporządzeń UE lub innych ustaw. Sankcje mogą być wykonywane przez zastosowanie trzech rodzajów środków wykonawczych uznawanych w ustawie o wykonywaniu sankcji organizacji międzynarodowych, tj. ograniczeń finansowych, ograniczeń transakcyjnych (kontraktowych) i ograniczeń podróży.
- c) Rozporządzenie rządu nr 747 z dnia 6 listopada 2007 r. „Procedury wydawania pozwoleń i innych dokumentów w związku z kontrolą towarów o znaczeniu strategicznym”. Rozporządzenie ustanawia procedury wydawania, zakazywania lub anulowania importu, eksportu, przekazywania lub tranzytu, jak również certyfikaty użycia końcowego, certyfikaty międzynarodowe i weryfikacje dostarczenia.

- d) Rozporządzenie rządu nr 701 z dnia 16 października 2007 r. „Ustawa ustanawiająca Komisję ds. Kontroli Towarów o Znaczeniu Strategicznym”. Rozporządzenie określa funkcje i zakres odpowiedzialności tej komisji.

- e) Rozporządzenie rządu nr 736 z dnia 11 października 2007 r. „Procedura wydawania przez policję krajową dokumentów zatwierdzających przekazywanie broni palnej i amunicji na terytorium państw członkowskich UE”. Rozporządzenie przewiduje procedurę uzyskiwania od policji krajowej dokumentów zatwierdzających przekazywanie broni palnej i amunicji na terytorium państw członkowskich UE, jak również procedurę wydawania tych dokumentów. W rozporządzeniu zawarto normy z dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni oraz z dyrektywy Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

- f) Rozporządzenie rządu nr 645 z dnia 25 września 2007 r. „W sprawie krajowego wykazu towarów i usług o znaczeniu strategicznym”. Nowe rozporządzenie przedstawia wykaz towarów, który należy kontrolować oprócz towarów zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1334/2000 oraz w wspólnym wykazie uzbrojenia UE. Zgodnie z obecnymi rozporządzeniami wykaz jest zatwierdzany przez rząd w przeciwieństwie do poprzedniej procedury, zgodnie z którą organem właściwym była Komisja ds. Kontroli Towarów o Znaczeniu Strategicznym.

W 2007 r. na Łotwie wykryto 28 przestępstw związanych z wytwarzaniem, zakupem, przechowywaniem i użytkowaniem broni, amunicji i środków wybuchowych. Najczęściej chodzi o nielegalnie przechowywane strzelby myśliwskie. W 2007 r. instytucje policji państwowej przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Republiki Łotewskiej przechwyliły 82 sztuki broni palnej. Zgodnie z ustawą o prawie karnym przeprowadzono 227 postępowań w sprawach karnych.

LITWA

Dnia 8 sierpnia 2007 r. rząd Republiki Litewskiej zmienił wspólny wykaz uzbrojenia, aby odzwierciedlić zmiany we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej.

Dnia 29 sierpnia 2007 r. rząd Republiki Litewskiej zmienił wykaz państw, do których zakazany jest eksport lub przez których terytorium zakazany jest przewóz tranzytowy towarów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia oraz w stosunku do których obowiązuje zakaz pośrednictwa w negocjacjach i transakcjach obrotu towarami znajdującymi się we wspólnym wykazie uzbrojenia, aby odzwierciedlić zmiany środków ograniczających (embarga na broń) nałożonych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Unię Europejską.

Dnia 21 grudnia 2007 r. zmieniono ustawę o kontroli broni i amunicji, m.in. aby jeszcze bardziej dostosować kontrole i działania związane z pośrednictwem do wymogów dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni.

LUKSEMBURG

W 2007 r. nie wprowadzono żadnych nowych przepisów prawnych.

Właściwą podstawę prawną znaleźć można w ustawie z dnia 15 marca 1983 r. o broni i amunicji oraz w rozporządzeniu Wielkiego Księcia z dnia 31 października 1995 r. w sprawie importu, eksportu i tranzytu broni, amunicji i wyposażenia przeznaczonych specjalnie do celów wojskowych oraz związanych z nimi technologii. Powyższe akty prawne zostały opublikowane w dzienniku urzędowym Luksemburga o nazwie „Mémorial”. Wciąż odbywa się przegląd obowiązujących przepisów.

Zadaniem Ministerstwa Spraw Zagranicznych jest współpraca z innymi państwami i organizacjami w zakresie międzynarodowej koordynacji w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej.

Broń Zakaźna

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 15 marca 1983 r. o broni i amunicji zabrania się importu, produkcji, przekształcania, naprawiania, nabywania, zakupu, posiadania, przechowywania, transportowania, noszenia, przekazywania, sprzedaży, eksportu lub handlu pewnymi typami broni i amunicji. Jednak w drodze odstępstwa od tego artykułu minister sprawiedliwości może upoważnić, w szczególności do:

- a) importu, nabywania, zakupu, transportowania, posiadania, sprzedaży, przekazywania, eksportu lub handlu bronią i amunicją, które są zabytkami, dziełami sztuki lub przedmiotami dekoracyjnymi lub też mają stanowić część kolekcji lub panoplium; warunkiem takiego pozwolenia może być stałe pozbawienie broni cech użytkowych;
- b) importu, nabywania, zakupu, transportowania, posiadania, sprzedaży, przekazywania lub eksportu broni i amunicji do celów naukowych lub edukacyjnych;
- c) importu, eksportu i tranzytu broni pochodzącej z zagranicy, i której przeznaczeniem jest inny kraj.

Warunkiem takiego pozwolenia może być stosowanie takiej broni wyłącznie do celów wymienionych powyżej.

Luksemburg nie ma żadnego krajowego systemu oznaczania broni strzeleckiej podczas produkcji ani importu. W kraju nie ma żadnej fabryki broni. Rusznikarze i handlarze bronią i amunicją powinni prowadzić rejestr obejmujący broń przychodzącą i wychodzącą, z podaniem jej marki, kalibru, numeru seryjnego oraz nazwiska i adresu dostawcy oraz nabywcy.

Rejestr musi także zawierać numery i datę wydania pozwolenia ministra. Musi być ono okazane na żądanie jakiegokolwiek przedstawiciela władz publicznych. Rusznikarze i pośrednicy w handlu bronią mogą mieć obowiązek przedstawienia ministrowi sprawiedliwości kopii swego rejestru. Minister sprawiedliwości ustala maksymalne ilości broni i amunicji, które rusznikarze i handlarze mogą przechowywać w magazynach.

W przypadku zamieszek, podejrzanych zgromadzeń lub zakłóceń porządku publicznego minister sprawiedliwości może zarządzić zamknięcie lub ewakuację wszelkich sklepów lub składów z bronią i amunicją oraz przeniesienie ich zawartości w określone przez siebie miejsce.

Naruszenia przepisów ustawy z dnia 15 marca 1983 r. są karane karą więzienia od ośmiu dni do pięciu lat.

Eksport

Jeśli w Luksemburgu nabywana jest broń z przeznaczeniem na eksport, rusznikarz składa w Ministerstwie Sprawiedliwości wniosek o wydanie sprzedawcy pozwolenia na eksport tej broni, tj. jej przewóz z miejsca nabycia do granicy. Wnioskom o pozwolenia na eksport broni, amunicji i sprzętu przeznaczonego specjalnie do celów wojskowych oraz pozwoleniom na eksport technologii musi towarzyszyć międzynarodowe pozwolenie na import lub zaświadczenie o ostatecznym przeznaczeniu. Zgodnie z rozporządzeniem Wielkiego Księcia z dnia 31 października 1995 r. minister spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy określa formę i treść takich dokumentów.

Jeśli chodzi o zakres zastosowania dyrektywy 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (art. 11) oraz w ramach jej stosowania Luksemburg informuje inne zainteresowane państwa członkowskie o pozwoleniach na eksport na ich terytoria.

Urząd wydający pozwolenia może wymagać, by wnioskowi o tranzyt broni, amunicji i sprzętu przeznaczonych specjalnie do celów wojskowych oraz związanej z nimi technologii towarzyszył dokument, w którym właściwy organ państwa, z którego pochodzą towary, poświadczają, że eksport do deklarowanego kraju przeznaczenia jest dozwolony.

Wnioskowi o pozwolenie na eksport lub na tranzyt musi towarzyszyć podpisane przez wnioskodawcę zobowiązanie do przeprowadzenia eksportu lub tranzytu zgodnie z zakresem pozwolenia. Po wysłaniu każdej partii towaru objętego pozwoleniem na eksport eksporter musi w ciągu trzech miesięcy przedłożyć urzędowi wydającemu pozwolenia dowód, że dotarły one do kraju przeznaczenia określonego w pozwoleniu oraz że importer poddał je procedurom celnym w celu wykorzystania wewnętrznego.

Dowodem takim jest dokument wydany przez organy celne państwa importu, z którego wynika, że wyeksportowane towary zostały poddane procedurom celnym w celu wykorzystania wewnętrznego, lub każdy inny dokument, w którego wyniku, że towar został bezpośrednio przyjęty przez uprawniony do tego organ w państwie importu lub przez przedsiębiorstwo działające w imieniu tego organu.

Niszczenie broni

Jeśli chodzi o niszczenie broni, metoda stosowana przez Luksemburg (armię luksemburską, policję Wielkiego Księstwa i administrację celną) to niszczenie przez pocięcie (*destruction by severing*). Niszczeniem zajmują się rusznikarnie. Pocięte metale są zbierane w kontenerze i transportowane przez rusznikarnię do huty, gdzie w obecności świadków są przetwarzane w elektronicznych wielkich piecach. Po operacji sporządza się protokół.

NIDERLANDY

Niderlandy nie wprowadziły w 2006 r. zmian w przepisach prawnych dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej.

POLSKA

Ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dziennik Ustaw nr 67 pozycja 679 ze zmianami) została zmieniona, by dostosować polskie przepisy do prawa Unii Europejskiej.

Dnia 23 listopada 2004 r. Rada Ministrów wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia zakazu i ograniczenia obrotu

towarami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa (Dziennik Ustaw nr 255 pozycja 2557 ze zmianami), w którym zdefiniowano listę państw objętych zakazem lub ograniczeniem eksportu broni. Dnia 1 sierpnia 2007 r. rozporządzenie zostało zmienione i uaktualnione zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi Polski wynikającymi z członkostwa w ONZ i UE.

Wprowadzono również zmiany do ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dziennik Ustaw nr 53 pozycja 549 ze zmianami), jednak nie miały one żadnego wpływu na kwestię wytwarzania i oznakowania broni oraz handlu nią.

Polska nie wprowadziła zmian w innych przepisach prawnych dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej.

PORTUGALIA

W 2006 r. weszły w życie nowe ramy prawne dotyczące produkcji, naprawy, importu, eksportu, przekazywania, magazynowania, obrotu, handlu, nabywania i posiadania broni strzeleckiej i lekkiej, ich komponentów i amunicji do tych rodzajów broni oraz wydawania pozwoleń na nie.

Wszystkie pozycje w europejskim wspólnym wykazie uzbrojenia oraz wykazie amunicji z Wassenaar podlegają kontroli eksportu, obejmującej broń strzelecką i lekką.

Na import i eksport broni strzeleckiej i lekkiej należy uzyskać pozwolenie wydawane przez organ wydający pozwolenia przy Ministerstwie Obrony lub Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, w zależności od tego, czy broń przeznaczona jest do użytku wojskowego, czy cywilnego.

Tranzyt podlega tym samym zasadom co import i eksport, a zatem wymaga pozwolenia wydanego przez organ wydający pozwolenia.

Wszystkie wnioski są rozpatrywane indywidualnie dla każdego przypadku. Każdy wniosek rozpatruje także Ministerstwo Spraw Zagranicznych pod kątem interesów polityki zagranicznej, w tym spełnienia kryteriów zawartych w Kodeksie postępowania Unii Europejskiej w sprawie eksportu broni.

Kryteria kodeksu postępowania są uwzględniane jako minimalny standard przy ocenie wniosków o pozwolenie. Pozwolenia na eksport nie są przyznawane, jeśli obowiązuje embargo nałożone przez ONZ, UE lub OBWE. W przypadku broni strzeleckiej i lekkiej stosowane są również wytyczne porozumienia z Wassenaar z 2002 r.

Krajowe praktyki w zakresie oznakowania w pełni odpowiadają najlepszym praktykom zawartym w instrumentach międzynarodowych, mianowicie w protokole ONZ o broni palnej, wytycznych dotyczących najlepszych wzorców eksportu broni strzeleckiej i lekkiej związanych z porozumieniem z Wassenaar, podręcznikiem OBWE zawierającym najlepsze praktyki w zakresie znakowania, prowadzenia rejestrów i śledzenia broni strzeleckiej i lekkiej oraz instrumentem umożliwiającym państwom identyfikowanie i śledzenie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej w sposób terminowy i wiarygodny.

Jeśli chodzi o broń przeznaczoną do użytku wojskowego, Ministerstwo Obrony wymaga, by oznakowanie importowanej i eksportowanej broni zawierało nazwę producenta, kraj produkcji i numer seryjny. Zachęca się również do zaznaczenia informacji dodatkowych, takich jak rok produkcji, typ/model broni oraz kaliber.

Jeśli chodzi o broń strzelecką przeznaczoną do użytku cywilnego, art. 53 ustawy 5/2006 zobowiązuje producenta do oznakowania każdej sztuki, zawierającego nazwę, model, rok produkcji i numer seryjny. Broń palna wyprodukowana w Portugalii powinna mieć wyraźne oznakowanie wydane przez oficjalną jednostkę uznaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

W przypadku naprawy broni palnej, która może zakończyć się eliminacją numeru seryjnego, broń palna powinna być uprzednio poddana przeglądowi i oznakowana.

Organy krajowe wprowadzają odpowiednie poprawki w znalezionych sztukach broni nieposiadających odpowiedniego oznakowania.

Ministerstwo Obrony posiada uaktualniony rejestr przekazywania broni przeznaczonej do użytku wojskowego, jak również broni będącej w posiadaniu sił zbrojnych i bezpieczeństwa oraz przechowywanej przez te siły.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odpowiada za rejestrację broni strzeleckiej przeznaczonej do użytku cywilnego, obejmującą informacje o broni wyprodukowanej, importowanej, eksportowanej i przekazywanej. Każdy rejestr zawiera informacje dotyczące następujących elementów: producent, numer, model, kaliber i elementy transakcji (data, zaangażowane podmioty, pozwolenie).

Inne przypadki, takie jak kradzież, zagubienie oraz zatrzymanie broni, podlegają rejestracji.

RUMUNIA

Brak nowych inicjatyw i zmian do ustawodawstwa pierwotnego dotyczącego kwestii BSIL.

Ustawodawstwo wtórne zostało uaktualnione za pośrednictwem decyzji rządu nr 924/2007 w sprawie zatwierdzenia wykazu produktów wojskowych podlegających eksportowi, importowi i innym operacjom kontrolnym oraz za pośrednictwem wydanych przez ANCEX (Krajowa Agencja Kontroli Eksportu): zarządzenia prezydenckiego nr 200/2007 dotyczącego globalnych formularzy pozwoleń na wywóz oraz zarządzenia prezydenckiego nr 155/2007 uaktualniającego proces konsultacyjny dotyczący klasyfikacji produktów.

SŁOWACJA

Jeśli chodzi o wykonanie wspólnego działania UE dotyczącego BSIL oraz program UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go, jak również w odniesieniu do ustawodawstwa dotyczącego BSIL, w Słowacji w roku 2007 nie wprowadzono żadnych zmian.

HISZPANIA

Kongres Deputowanych zatwierdził ustawę 53/2007 z dnia 28 grudnia w sprawie kontroli handlu zagranicznego produktami obronnymi i podwójnego zastosowania, która weszła w życie dnia 29 stycznia 2008 r. Ustawa ta czyni Hiszpanię jednym z krajów, których prawo w tej dziedzinie jest najbardziej wymagające. Ustawa 53/2007 odwołuje się do zestawu przepisów programu działania i rezolucji przyjętych przez Zgromadzenie Ogólne ONZ oraz protokołu dodatkowego do konwencji przeciwko ponadnarodowej przestępczości zorganizowanej (przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 31 maja 2001 r.) dotyczącej nielegalnego handlu bronią palną, jej częściami i amunicją do niej, znanego jako „Protokół Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie broni palnej”, i jest z tymi przepisami zgodna.

Wejście w życie tej nowej ustawy ma następujące konsekwencje:

- hiszpańskie prawo w tym zakresie wynika obecnie z normy prawnej na poziomie ustawy, co daje możliwość skutecznego sprawowania kontroli,
- nowa ustawa ustanawia nowe przepisy w zakresie handlu zagranicznego produktami obronnymi i podwójnego zastosowania, zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi przez Hiszpanię w ramach różnych for międzynarodowych i wobec wszystkich reżimów nieproliferaacji,
- nowa ustawa rozszerza zakres zastosowania kontroli na wszystkie rodzaje broni palnej, w tym na broń myśliwską i sportową, ich części i amunicję do nich, zgodnie z rezolucją 55/255 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi bronią palną, jej częściami i amunicją do niej,

- ustawa wyraźnie uwzględnia osiem kryteriów zawartych w Kodeksie postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu uzbrojenia oraz kryteria przyjęte przez OBWE w zakresie eksportu BSiL,
- ustawa zawiera również wyraźne zobowiązanie do promowania regionalnych i międzynarodowych procesów na rzecz zwiększenia kontroli handlu bronią oraz do brania udziału w takich procesach, w szczególności do przyjęcia traktatu o handlu bronią.

Dnia 7 lutego 2007 r. Hiszpania złożyła w Sekretariacie Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument, którym przystępuje do Protokołu Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie broni palnej. Protokół wszedł w życie dnia 11 marca 2007 r.

Hiszpania transponowała ostatnio do prawa krajowego międzynarodowy instrument w sprawie oznaczania i śledzenia BSiL.

I.C. Kształcenie pracowników administracji, organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości

Poniżej przedstawione są informacje z państw członkowskich związane z wysiłkami i inicjatywami podejmowanymi przez nie w zakresie szkoleń w ramach administracji krajowej.

RUMUNIA

Rumunia nadal rozwijała intensywną działalność pod hasłem Pomóc przemysłowi, by przy okazji różnych wydarzeń, takich jak Obrona i przestrzeń powietrzna na Morzu Czarnym – wystawa i konferencja (24–27 kwietnia 2007 r.) oraz wystawa EXPOMIL (18–21 października 2007 r.), propagować i popularyzować wśród przedsiębiorstw ramy prawne i najlepsze praktyki w zakresie kontroli eksportu.

HISZPANIA

W 2007 r., jak w latach poprzednich, różne hiszpańskie organy ochrony porządku publicznego nadal organizowały kursy i warsztaty na temat prawa cywilnego w zakresie broni palnej i materiałów wybuchowych oraz na temat stosowania technologii informacyjnych do ich kontroli. Organizowano także regularnie seminaria, które miały zwiększać świadomość w zakresie ram prawnych mających zastosowanie w zapobieganiu nielegalnemu handlowi BSiL i zwalczaniu go, a ich celem było utrzymanie lub pogłębienie wiedzy funkcjonariuszy zajmujących się tymi kwestiami.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zjednoczone Królestwo dokonało przeglądu swoich przepisów w zakresie pośrednictwa, w związku z czym podjęto już pewne decyzje co do przyszłych kroków: od dnia 1 października 2008 r. będziemy intensyfikować kontrole eksterytorialne broni strzeleckiej oraz przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych (MANPADS); kontrole eksterytorialne broni lekkiej zostaną wprowadzone w kwietniu 2009 r.;

wciąż nie podjęto decyzji, czy uregulować świadczenie usług dodatkowych (a jeśli tak, to jakich usług) we wszystkich przypadkach dotyczących pośrednictwa w handlu BSiL, wciąż rozważamy też, czy wprowadzić rejestr pośredników w handlu bronią, w szczególności, czy korzyści z systemu rejestracji uzasadniają obciążenie dla prowadzenia działalności gospodarczej. Zjednoczone Królestwo to obecnie jedyne państwo członkowskie UE publikujące szczegóły pozwoleń na pośrednictwo, w tym odmów.

I.D. Pozostałe inicjatywy lub działania

FRANCJA

W październiku 2008 r. przedstawiono parlamentowi roczne sprawozdanie za rok 2007 na temat eksportu broni z Francji. Sprawozdanie przedstawia krajowe praktyki kontrolne, jak również międzynarodowe działania w zakresie kontroli eksportu, w których Francja uczestniczy. Zawiera załącznik dotyczący francuskich dostaw BSiL. Opisuje ciągłe i trwające od wielu lat wysiłki Francji na rzecz przejrzystości w tej kwestii i otwartości wobec społeczeństwa obywatelskiego i wspólnoty międzynarodowej.

HISZPANIA

W 2007 r. wyspecjalizowane służby hiszpańskie przejęły 1 184 sztuki nielegalnej broni (82 pochodzące ze strefy Schengen, 1 102 z krajów spoza tej strefy); akcję koordynował Centralny Inspektorat ds. Broni i Materiałów Wybuchowych Gwardii Narodowej (Guardia Civil). Obecnie władze hiszpańskie posiadają w sumie 269 267 sztuk broni palnej wszystkich typów, z czego 51 974 zamierzają wystawić na aukcji, a 30 328 – zniszczyć.

W 2007 r. władze przeprowadziły 26 291 kontroli, co doprowadziło do rozpoczęcia 693 postępowań przeciwko producentom, ruszniarkom, osobom prywatnym lub firmom ochroniarzom; 243 postępowań dotyczą broni, 450 – materiałów wybuchowych. Funkcjonariusze służb celnych również prowadzą regularne działania na lotniskach i w portach, mające na celu wykrywanie naruszeń w tym zakresie.

II. MIĘDZYNARODOWE DZIAŁANIA WDRAŻAJĄCE W 2007 R.

II.A. Środki na rzecz zwalczania gromadzenia i rozpowszechniania broni strzeleckiej i lekkiej oraz zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią konwencjonalną

II.A.1. Finansowe, techniczne i inne rodzaje wspierania właściwych programów i projektów realizowanych przez ONZ, Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża i inne organizacje międzynarodowe lub regionalne oraz organizacje pozarządowe

II.A.1.1. Działania i projekty wspierane przez Unię Europejską

1. Na szczeblu regionalnym UE prowadziła następujące działania w dziedzinie BSiL:

Europa Południowa i Wschodnia:

Ukraina: w ramach realizacji decyzji Rady 2005/852/WPZiB: Unia Europejska dokonała wkładu w wysokości 1 000 000 EUR na sprzęt i zniszczenie 20 000 sztuk BSiL. Ten trwający jeden rok projekt rozpoczął się dnia 4 sierpnia 2006 r. i jest realizowany przez Agencję ds. Zabezpieczenia Eksploatacji Sprzętu i Zaopatrzenia NATO (NAMSA). Do chwili obecnej zniszczono 17 710 sztuk BSiL oraz zwiększono cel z 20 000 sztuk BSiL do 27 760 z powodu zmniejszenia kosztów bezpośrednich. Druga część umowy o przyznaniu dotacji – dostarczenie sprzętu – nie została jeszcze zrealizowana, ponieważ Kalinowka i Winnica Rada (parlamenty lokalne) jednogłośnie zawetowały plan ustanowienia obiektu demilitaryzacyjnego w Kalinowce, a zatem potrzeba więcej czasu, by rozważyć inne inicjatywy. Opóźniło to cały proces, a zatem czas obowiązywania umowy o dotacjach należało przedłużyć do dnia 31 marca 2008 r., aby osiągnąć zamierzony cel dotacji i w pełni wykorzystać wkład UE. Grupa Robocza ds. Powszechnego Rozbrojenia i Kontroli Zbrojeń (CODUN) rozpatruje dalsze wsparcie.

Balkany Zachodnie: na podstawie działań zapoczątkowanych w 2006 r. w ramach projektu pilotażowego UE na Bałkanach Zachodnich dotyczącego planu wspierania w zakresie BSiL, realizowanego przez biuro informacyjne w Europie Południowo-Wschodniej i Wschodniej zajmujące się kontrolą broni strzeleckiej i lekkiej (SEESAC) (1), kontynuowano prowadzenie różnych projektów w zakresie BSiL w państwach Bałkanów Zachodnich (Albanii, Bośni i Hercegowinie, Chorwacji, FYROM, Serbii, Czarnogórze i Kosowie), aby umożliwić im ustanowienie ram prawnych i instytucjonalnych spójnych z politykami UE w dziedzinie kontroli BSiL.

Wypracowano szeroki zakres reakcji obejmujący: 1) rozmieszczenie unijnych głównych doradców technicznych w dziedzinie BSiL w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Chorwacji, Czarnogórze, na administrowanym przez Organizację Narodów Zjednoczonych terytorium Kosowa (w Kosowie) oraz w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM); 2) analizę eksportu broni i prawodawstwa w zakresie kontroli transferu; 3) opracowanie narzędzi wsparcia operacyjnego; 4) zaprojektowanie, rozwijanie i wdrażanie zaawansowanego oprogramowania w zakresie rejestracji broni i zarządzania w FYROM; 5) zaangażowanie parlamentarzystów w kwestię BSiL i utworzenie regionalnego forum parlamentarnego BSiL; 6) badanie interakcji dzieci i młodzieży z BSiL w tym regionie; oraz 7) wspieranie tworzenia bezpieczniejszych społeczności. Projekt wsparł również obecną pomoc techniczną SEESAC oraz działania rozwijające projekt w tym regionie.

Albania: projekt funduszu powierniczego Partnerstwa dla Pokoju NATO dotyczący demilitaryzacji BSiL w Albanii w 2007 r. zakończono w 2007 r. UE przeznaczyła na ten projekt 1 320 000 EUR (decyzje Rady 2003/276/WPZiB oraz 2004/790/WPZiB), z czego wydano 1 308 423 EUR.

Afryka:

Afryka Zachodnia: z kwoty 5,5 mln EUR (Europejski Fundusz Rozwoju) na zapobieganie konfliktom i program budowy pokoju w regionie Afryki Zachodniej Komisja Europejska przeznaczyła 1,45 mln EUR na powołanie krajowych komisji ds. broni strzeleckiej i wzmocnienie ich działań w ramach programu dotyczącego broni strzeleckiej ECOWAS (ECOSAP). Projekt miał również na celu zwiększenie zdolności w zapewnianiu ogólnego nadzoru politycznego i skutecznego zarządzania transferem legalnej broni w subregionie oraz w formułowaniu i rozwoju polityki w związku ze zwalczaniem proliferacji i nielegalnego handlu BSiL.

Komisja Europejska wsparła również konkretny projekt (z Europejskiego Funduszu Rozwoju), aby zapewnić pomoc techniczną jednostce broni strzeleckiej ECOWAS w sporządzaniu planu działania dotyczącego realizacji konwencji BSiL.

Afryka Środkowa: Komisja Europejska wsparła trzyletni projekt kwotą w wysokości 4 mln EUR (z Europejskiego Funduszu Rozwoju), aby rozwinąć potencjał pokoju i bezpieczeństwa we Wspólnocie Gospodarczej Państw Afryki Środkowej (ECCAS/CEEAC) w zakresie zapobiegania konfliktom, mechanizmu wczesnego ostrzegania i współpracy z organizacjami pozarządowymi aktywnymi w dziedzinie zapobiegania konfliktom, działań politycznych i dyplomatycznych, w tym w dziedzinie BSiL.

Unia Afrykańska: Komisja Europejska dostarczyła fundusze na zorganizowanie seminarium Komisji Unii Afrykańskiej i Komisji Unii Europejskiej poświęcone rozminowywaniu i rozbrojeniu, w tym BSiL, służące intensyfikacji dialogu między obiema organizacjami, wymianie wzorcowych rozwiązań oraz dalszemu przeanalizowaniu ewentualnych projektów, które otrzymałyby wsparcie w tej dziedzinie.

2. Komisja Europejska wsparła również dużą liczbę szerszych programów w zakresie rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji, np. w Liberii, Sudanie, Demokratycznej Republice Konga i Haiti, które bezpośrednio lub pośrednio zajmują się ogólnym zmniejszeniem przemocy, posiadaniem broni, restrukturyzacją sił zbrojnych i kwestią reintegracji byłych uczestników walk w społeczeństwie.

Ameryka Łacińska/Karaiby: realizacja ostatniej fazy projektu „Szkolenie szkoleniowców i baza danych” w 2007 r. nastąpiła po przyjęciu decyzji Rady 2006/1000/WPZiB, która przewidywała ostateczny wkład w wysokości 700 000 EUR. Ten jednoroczny projekt przyczynił się do zwalczania destabilizującego gromadzenia BSiL w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach. W ramach projektu przeszkolono dotychczas ponad 1 340 funkcjonariuszy organów ścigania w zakresie technik śledczych; oczekuje się, że do końca projektu zostanie przeszkolonych w sumie 2 300 funkcjonariuszy.

Przeszkolono również ponad 180 parlamentarzystów i ich doradców w trakcie serii kursów szkoleniowych; obecnie buduje się lub odnawia niektóre instalacje i obiekty, aby lepiej skoordynować wspólne działania. Jeśli chodzi o wpływy, pewne kraje tego regionu złożyły oficjalne sprawozdania o przejęciu broni palnej, części i amunicji do niej oraz połączyły te działania ze środkami budowy potencjału podczas kursów. Strategia wyjściowa projektu była realizowana w celu zwiększenia odpowiedzialności państw tego regionu, miejscowych darczyńców oraz organizacji za pośrednictwem finansowania dwustronnego.

II.A.2. Wsparcie finansowe, techniczne i innego rodzaju udzielone przez państwa członkowskie UE na projekty związane z BSiL

Poza projektami finansowanymi przez UE za pomocą różnych dostępnych jej instrumentów państwa członkowskie finansowały również wiele projektów związanych z BSiL w ramach współpracy dwustronnej. Dotychczas państwa członkowskie wniosły następujący wkład do niniejszego sprawozdania:

AUSTRIA

W 2007 r. Austria dokonała wkładu w różne projekty pomocowe, w tym prowadzone przez UNODA, aby wesprzeć działania ONZ skierowane przeciwko BSiL, z położeniem największego nacisku na projekty w Afryce.

Austria wsparła w szczególności następujące projekty:

- wdrożenie praktycznych środków w zakresie rozbrojenia w Afryce Zachodniej, wsparcie techniczne jednostki broni strzeleckiej ECOWAS oraz ECOSAP (200 000 EUR),
- uregulowanie pośrednictwa w handlu bronią strzelecką w Afryce (100 000 EUR),
- opracowanie instrumentu prawnego do kontroli BSiL w Afryce Środkowej (230 000 EUR).

FINLANDIA

- Finlandia wsparła program broni strzeleckiej ECOWAS (ECOSAP) kwotą 250 000 EUR w 2007 r. Podobna kwota

będzie wydatkowana w roku 2008, co ogółem daje 750 000 EUR przeznaczonych przez Finlandię na wsparcie w latach 2006–2008.

- Wsparcie misji OBWE w Republice Mołdowy, m.in. poprzez zniszczenie nadwyżek i zapasów przestarzałej amunicji (ogółem 160 000 EUR).
- Wkład w program OBWE dotyczący BSiL i amunicji konwencjonalnej w Republice Tadżykistanu w latach 2006–2008, faza I obejmująca odbudowę magazynów amunicji w sześciu miejscowościach (ogółem 100 000 EUR).
- Wkład w fundusz powierniczy NATO Partnerstwa dla Pokoju w Afganistanie na rzecz zapewniania wsparcia dla bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami amunicji (ogółem 100 000 EUR).

FRANCJA

W latach 2006–2008 Francja finansowała, poprzez UNDP, trzy programy dotyczące broni strzeleckiej i lekkiej:

- wkład do programu wsparcia kontroli broni lekkiej w państwach członkowskich ECOWAS, który stanowi kontynuację wysiłków Francji w Unii Europejskiej (260 tysięcy USD),
- projekt zmniejszenia przemocy z użyciem broni w DRK, dzięki kontroli broni lekkiej i promowaniu trwałych środków utrzymania (750 tysięcy USD),
- program kontroli broni lekkiej i cywilnego rozbrojenia w Burundi (200 tysięcy USD).

W 2007 roku Francja wniosła również wkład w:

- specjalny fundusz Regionalnego Centrum Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Pokoju i Rozbrojenia w Lomé (77 tysięcy EUR),
- budżet na działania RACVIAC-CSC (30 tysięcy EUR).

NIEMCY

Niemcy dokonują wkładu w projekty i działania w zakresie BSiL, w tym amunicji do niej, w ramach różnych instytucji i organizacji oraz we współpracy z tymi instytucjami i organizacjami. Większość tych działań podejmowana jest w szerszych ramach czasowych niż rok kalendarzowy. Kluczowe inicjatywy z roku 2007 są wyszczególnione poniżej:

Afganistan (czas trwania 2004–; całkowity budżet 3 000 000 EUR)

Od roku 2004 Niemcy wspierają w Afganistanie proces rozbiorzenia, demobilizacji i reintegracji (DDR) oraz proces rozwiązywania nielegalnie uzbrojonych ugrupowań (DIAG), współfinansując unieszkodliwianie i niszczenie nadwyżek broni i amunicji.

Angola (czas trwania 2003–2009; całkowity budżet 11 990 332 EUR)

Niemcy wspierają reintegrację społeczną i ekonomiczną byłych uczestników walk i ich rodzin w Angoli. Za pośrednictwem *Instituto de Reintegração Sócio-Profissional para Ex-militares* (IRSEM) Niemcy dokonują wkładu w prowadzony przez Bank Światowy program demobilizacji i reintegracji (ADRP). Reintegracja byłych uczestników walk jest wspierana na szczeblu lokalnym za pomocą społeczno-gospodarczych programów rozwoju oraz poprzez wzmocnianie administracji samorządowej.

Burundi (czas trwania 2003–2007; całkowity budżet 15 940 000 EUR)

Niemcy wspierają projekty reintegracji byłych uczestników walk, przesiedleńców wewnętrznych oraz uchodźców powracających do Burundi. Wkład Niemiec składa się z czterech najważniejszych elementów: wzmocnienie struktur reintegracji w społeczności, rewitalizacja produkcji rolnej, generowanie dochodów i odbudowa infrastruktury.

Kambodża (czas trwania 2007–2008; całkowity budżet 1 260 000 EUR)

Niemcy wspierają rząd królewski Kambodży w pracach związanych z kontrolą BSiL, kładąc nacisk na zarządzanie zapasami i niszczenie nadwyżek amunicji do broni konwencjonalnej.

Demokratyczna Republika Konga (czas trwania 2005–2011; całkowity budżet 12 000 000 EUR)

Niemcy wspierają kwotą w wysokości 3,5 mln EUR reintegrację społeczną i ekonomiczną dzieci i młodzieży dawniej powiązanych z oddziałami zbrojnymi w prowincji Maniema w DRK (wsparcie techniczne), jak również funduszami na reintegrację byłych uczestników walk w wysokości 8,5 mln EUR (do października 2008 r., wsparcie finansowe) przeznaczonymi na pracochłonne projekty związane z infrastrukturą.

Region Wielkich Jezior (czas trwania 2003–2009; całkowity budżet 12 900 000 EUR)

Niemcy dokonują wkładu w wysokości 12,9 mln EUR na rzecz funduszu powierniczego Banku Światowego obsługującego prowadzony przez wiele państw program demobilizacji i reintegracji w regionie Wielkich Jezior. Niemcy przeznaczają również fundusze na projekt „Zwalczanie rozprzestrzeniania

broni strzeleckiej i lekkiej”, który jest realizowany w ramach wsparcia procesu konferencji Regionu Wielkich Jezior (2004–2011) / 7,5 mln EUR.

Liberia (czas trwania 2005–2007; całkowity budżet 10 750 000 EUR)

Niemcy wspierają narodowy program demobilizacji i reintegracji (DDR). Program ten oferuje pomoc psychologiczną ofiarom wykorzystywania seksualnego w trakcie wojny w Liberii i wspiera reintegrację powracających do domów uchodźców i byłych uczestników walk poprzez pracochłonną odbudowę infrastruktury.

Rwanda (czas trwania 2003–2007; całkowity budżet 8 773 000 EUR)

Niemcy wspierają Komisję ds. Demobilizacji i Reintegracji w Rwandzie (RDRP) oraz proces reintegracji społecznej i rehabilitacji medycznej byłych uczestników walk w Rwandzie.

„Współpraca na rzecz rozwoju i kontrola broni strzeleckiej” (czas trwania 2001–2008; całkowity budżet 3 452 000 EUR)

Rząd niemiecki ustanowił projekt sektorowy „Współpraca na rzecz rozwoju i kontroli broni strzeleckiej (DECOSAC)”. Jednym z celów tego projektu jest opracowanie instrumentów testowych służących do kontroli broni strzeleckiej w trakcie współpracy na rzecz rozwoju. W 2007 r. DECOSAC wspierał ugandyjski krajowy punkt kontaktowy w zakresie broni strzeleckiej, aby zrealizować plan działania Ugandy dotyczący kontroli broni strzeleckiej w dziedzinie budowy potencjału i zwiększania świadomości. Przeprowadzono konsultacje w sprawie polityki i kampanie uświadamiające oraz warsztaty szkoleniowe z udziałem przedstawicieli sektora bezpieczeństwa, ugrupowań społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych (np. Rady Chrześcijańskiej Ugandy UJCC).

IRLANDIA

Od czasu ustanowienia programu działań Irlandia dokonała wkładu w projekty dotyczące BSiL, wynoszącego około 2 mln EUR. W ciągu ostatnich czterech lat Irlandia zapewniła finansowanie Geneva Forum – organizacji z siedzibą w Genewie, działającej na rzecz tworzenia partnerstwa z rządami państw, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami pozarządowymi oraz pomiędzy nimi w dziedzinie rozbiorzenia i kontroli zbrojeń. Geneva Forum nadal działa na rzecz wspierania obecnych działań zwalczających rozprzestrzenianie i niewłaściwe wykorzystywanie broni strzeleckiej i lekkiej.

W kwestii zbrojeń Irlandia, jako członek Sieci Bezpieczeństwa Ludności (*Human Security Network*), wspiera podejście ukierunkowane na człowieka i ma długą historię finansowania programów rozbrojenia, demobilizacji, reintegracji i rehabilitacji (DDRR). Siły bezpieczeństwa były bezpośrednio zaangażowane w program DDRR w Liberii. Chociaż zaangażowanie to w dużym stopniu miało związek z kwestiami bezpieczeństwa, siły te zyskały dogłębną wiedzę dotyczącą działania takich programów, która to wiedza może być przydatna w przyszłych misjach ONZ w Afryce. Doświadczenie zdobyte przez siły bezpieczeństwa związane z misją UNMIL w odniesieniu do DDRR również może służyć przyszłej współpracy z partnerami europejskimi. Irlandia wycofała swój kontyngent z misji w Liberii w maju 2007 r.

W listopadzie 2007 r. Irlandia zgodziła się rozmieścić kontyngent liczący ok. 400 członków stałych sił bezpieczeństwa, by służyły nowej operacji posiadającej mandat ONZ i dowodzonej przez UE w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej, znanej jako EUFOR Tchad/RCA.

Irlandia przeznaczyła 3 500 EUR na rzecz IANSA w grudniu 2007 r., aby wesprzeć książkę dotyczącą BSiL w Republice Południowej Afryki.

ŁOTWA

W 2007 roku Łotwa przeznaczyła 7 000 EUR na fundusz powierniczy NATO PdP na rzecz zniszczenia broni strzeleckiej, broni lekkiej oraz przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS) na Ukrainie.

LITWA

W ramach działań zmierzających do odbudowy prowincji Ghor w Afganistanie od 2005 r. litewski personel wojskowy niszczy zapasy starej, zbędnej i zgromadzonej BSiL, materiałów wybuchowych i amunicji. Zespół odbudowy prowincji również wspomagał władze lokalne w realizacji programu rozwiązywania nielegalnych uzbrojonych grup w Afganistanie, w przechowywaniu broni, oznakowaniu oraz księgowaniu. Zespół odbudowy prowincji pomagał także władzom lokalnym w gromadzeniu BSiL i amunicji.

LUKSEMBURG

W latach 2001–2004 władze Luksemburga finansowały projekt prowadzony przez Europejski Instytut Badawczo-Informacyjny ds. Pokoju i Bezpieczeństwa (GRIP) nazwany „Wzmocnienie sieci afrykańskich organizacji pozarządowych zajmujących się zapobieganiem konfliktom i budową pokoju”. Projekt ten przewiduje między innymi utworzenie sieci organizacji pozarządowych Afryki Środkowej i Zachodniej działających w zakresie kultury pokoju, ustanawiania pokoju oraz zwalczania rozprzestrzeniania broni lekkiej. Całkowity wkład w ten projekt wynosi 223 tysiące EUR. W 2007 r. przekazano również 20 tysięcy EUR jako dobrowolny wkład do GRIP.

MALTA

Nielegalne wytwarzanie, przekazywanie i obrót bronią strzelecką i lekką oraz jej nadmierne gromadzenie i niekontrolowane rozprzestrzenianie nadal mają kluczowe znaczenie dla Malty. Malta nadal w pełni popiera inicjatywy międzynarodowe i regionalne związane z przyjęciem nowych środków przyczyniających się do opracowania innowacyjnych sposobów i środków ukrócenia nielegalnego handlu, wytwarzania i przekazywania broni oraz do kontroli produkcji, handlu, gromadzenia i wykorzystywania broni strzeleckiej i lekkiej.

Malta kładzie nacisk na wymianę informacji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, prowadzoną przez organy krajowe i międzynarodowe i służącą temu, by ułatwić gromadzenie danych wywiadowczych dotyczących handlu BSiL.

NIDERLANDY

W 2007 r. Niderlandy wniosły wkład do następujących instytucji, projektów i innych działań w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji:

- Regionalne Centrum ds. Broni Strzeleckiej (RECSA), wprowadzenie w życie deklaracji z Nairobi oraz protokołu z Nairobi w regionie Wielkich Jezior i Rogu Afryki,
- Saferworld, „Ograniczanie przemocy zbrojnej, zwiększanie bezpieczeństwa ludzi i stworzenie warunków do trwałego rozwoju poprzez kontrolowanie broni strzeleckiej”,
- Saferworld, projekt *Biting the Bullet*,
- Instytut Studiów nad Bezpieczeństwem (ISS), badania krajów i regionów transgranicznych w Afryce Południowej, Wschodniej i Środkowej w celu wdrożenia i przepływu danych,
- IANSA, globalna strategia otwarcia na rzecz ograniczenia broni strzeleckiej,
- badanie na temat broni strzeleckiej, „podstawowe finansowanie”,
- film dokumentalny „Przekręty z BSiL” (*Dealing and Wheeling in SALW*), reżyseria: Sander Francken, wkład finansowy na rzecz opracowania i dystrybucji tego filmu dokumentalnego,
- Geneva Forum, wkład do projektu „Budowanie partnerstwa na rzecz pokoju i bezpieczeństwa” (*Building Peace and Security Partnerships*),

- Asociacion para Politicas Publicas (APP), działania przeciwko rozprzestrzenianiu i nielegalnemu handlowi bronią strzelecką w Argentynie,
- HALO Trust, gromadzenie i niszczenie broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji w Afganistanie,
- Mine Action Group, gromadzenie i niszczenie broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji w Demokratycznej Republice Konga,
- OBWE, projekt w dziedzinie niszczenia i bezpiecznego magazynowania BSiL oraz amunicji konwencjonalnej w Republice Tadżykistanu,
- UNIDIR, opracowanie „Protokołu oceniającego potrzeby w zakresie bezpieczeństwa”,
- UNDP/Bośnia Hercegowina, niszczenie BSiL i amunicji,
- UNDP/Kosowo „Inicjatywa na rzecz kontroli broni strzeleckiej w Kosowie”,
- UNDP/ECOWAS, Unia Rzeki Manu na rzecz kontroli broni strzeleckiej,
- fundusz powierniczy NAMSA/NATO PdP, niszczenie broni strzeleckiej i lekkiej, przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS) i amunicji na Ukrainie,
- fundusz powierniczy NAMSA/NATO PdP, niszczenie amunicji w Albanii,
- warsztat UNODA w Nairobi w grudniu 2007 roku zatytułowany „Działania na rzecz tworzenia potencjału, aby wesprzeć wprowadzenie w życie instrumentu międzynarodowego umożliwiającego państwom identyfikowanie i śledzenie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej w sposób terminowy i wiarygodny”,
- wkład w posiedzenie zorganizowane w listopadzie 2007 roku w Nairobi, podczas którego 29 państw afrykańskich podpisało Deklarację z Afryki w sprawie przemocy z użyciem broni i rozwoju.

POLSKA

Polskie siły zbrojne uczestniczące w operacjach pokojowych nadal prowadziły działania zmierzające do gromadzenia broni m.in. w Iraku, Afganistanie, Kosowie, Bośni i Hercegowinie. Na przykład w 2007 r. polski kontyngent wojskowy EUFOR w Bośni i Hercegowinie zgromadził 124 sztuki broni długiej, 2 pistolety, 7 granatników przeciwpancernych, 6 wyrzutni M80 i RPG, 651 sztuk granatów (w tym 69 granatów moździerzowych i 80 sztuk granatów do karabinów) oraz 20 759 sztuk różnych rodzajów amunicji.

15 oddelegowanych ekspertów krajowych uczestniczyło w misji EPBiO EUBAM Mołdawia/Ukraina, która dzięki wzmocnieniu potencjału kontroli granicznych i celnych przyczynia się do zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL, jego zwalczania i eliminacji.

HISZPANIA

Jeśli chodzi o BSiL, Hiszpania brała udział w pracach Organizacji Narodów Zjednoczonych, OBWE, porozumienia z Wassenaar i forum parlamentarnego w sprawie BSiL.

Hiszpania wsparła inicjatywę promowaną przez różne organizacje pozarządowe poprzez kampanię na rzecz kontroli broni i bierze udział w pracach grupy ekspertów rządowych wybranej przez Sekretarza Generalnego ONZ, która ma na celu przeanalizowanie możliwości przyjęcia, zakres i szczegóły przyszłego traktatu w sprawie międzynarodowego handlu bronią.

W grudniu 2005 r. Hiszpania podpisała z Sekretariatem Wykonawczym Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) protokół ustaleń, zobowiązując się do wpłaty na rzecz działań i programów organizacji sumy 1 miliona EUR w latach 2006–2008, z czego 750 tysięcy EUR miało być przeznaczone na wsparcie programu kontroli BSiL w Afryce Zachodniej. W 2007 r. przeznaczono na ten cel 250 tysięcy EUR.

Hiszpania wsparła również całkowitą sumą 400 tysięcy EUR (po 200 tysięcy na każdą z organizacji) różne działania prowadzone przez Regionalne Centrum Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Pokoju, Rozbrojenia i Rozwoju Ameryki Łacińskiej i Karaibów (UN-LiREC) oraz Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP). Działania te obejmowały analizę porównawczą zasad i instrumentów prawnych w zakresie broni palnej, materiałów wybuchowych i amunicji w 30 państwach regionu i wsparcie dla trwającego obecnie procesu niszczenia broni palnej rozpoczętego w Peru w grudniu 2007 r.

Od 2005 r. Gwardia Narodowa świadczy władzom Republiki Zielonego Przylądka pomoc techniczną w zakresie kontroli BSiL i materiałów wybuchowych.

SŁOWACJA

Słowacja przestrzega kodeksu postępowania UE w sprawie eksportu broni i jako członek OBWE corocznie dostarcza informacje na temat eksportu, importu i nadwyżek BSiL, w tym inne właściwe informacje w tej dziedzinie zgodnie z dokumentem OBWE na temat BSiL. Stosując politykę kontroli eksportu, Słowacja przestrzega zasad OBWE dotyczących przekazywania broni.

SZWECJA

Szwecja ratyfikowała wszystkie konwencje światowe odnoszące się do terroryzmu, w tym Konwencję o znakowaniu plastycznych materiałów wybuchowych do celów wykrywania z dnia 5 kwietnia 2007 r.

Szwecja, w szczególności za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, szwedzkich sił zbrojnych oraz szwedzkiej agencji współpracy na rzecz rozwoju międzynarodowego (Sida), wspierała kilka projektów służących zapobieganiu nielegalnemu handlowi BSiL, jego zwalczaniu i eliminowaniu we wszystkich aspektach, zgodnie z założeniami programu działania ONZ.

W 2007 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych sfinansowało studium naukowe nad embargiem na broń Organizacji Narodów Zjednoczonych, jego wpływem na przepływ broni oraz ukierunkowane działania przeprowadzone przez Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (SIPRI) oraz specjalny program wykonania ukierunkowanych sankcji w Departamencie Badań nad Pokojem i Konfliktem Uniwersytetu Uppsali. Studium to, dostępne na stronie internetowej SIPRI, zostało przedstawione w Nowym Jorku i Brukseli, było też przedmiotem seminarium naukowego w Londynie. Zalecenia zawarte w studium skierowane do RB ONZ i dotyczące zwiększenia skuteczności embarga, choć nie są konkretnie ukierunkowane na BSiL, mogą mieć znaczenie dla tej kwestii.

Szwecja zapoczątkowała „Inicjatywę sztokholmską na rzecz rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji” (SIDDR). SIDDR została zainicjowana, aby zaproponować sposoby i środki mogące przyczynić się do stworzenia przewidywalnych ram, w których można planować i realizować proces rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR). W wyniku inicjatywy SIDDR powstało sprawozdanie końcowe wydane w 2006 r., zawierające zalecenia skierowane do podmiotów międzynarodowych zaangażowanych w programy DDR. Prace nad SIDDR są obecnie prowadzone w Akademii im. Folkego Bernadottego.

Szwedzkie Kolegium Obrony Narodowej (SNDC) jest zaangażowane w utrzymywanie i poszerzanie międzynarodowej sieci ekspertów w dziedzinie DDR, w której ramach można wymieniać się teoretycznymi i praktycznymi wiadomościami i doświadczeniami. SNDC jest członkiem i obecnie współprzewodniczącym Zintegrowanej Grupy Szkoleniowej ds. DDR (IDDRTG), grupującej instytucje szkoleniowe, których wspólnym celem jest opracowywanie i wymiana materiałów szkoleniowych opartych na zintegrowanych standardach ONZ w zakresie DDR (IDDRS).

Szwecja (MSZ) wspiera (25 mln SEK) UNDP – Biuro ds. Zapobiegania Kryzysom i Odbudowy (BCPR). UNDP i rząd Szwecji podpisały umowę, aby wspierać niszczenie broni strzeleckiej i lekkiej w OBWE. Stało się to możliwe dzięki protokołowi ustaleń zawartemu przez sekretariat OBWE oraz UNDP BCPR, który to protokół podpisano w czerwcu 2006 r. z inicjatywy Szwecji. Specjalne fundusze przeznaczono na wspólne projekty OBWE i UNDP w zakresie BSiL na Białorusi, w Czarnogórze i Tadżykistanie, jak również na projekty BSiL w Bośni i Hercegowinie (UNDP SACHIB) oraz na regionalny projekt dotyczący broni strzeleckiej w Europie Południowo-Wschodniej (SEESAC).

Szwecja, wraz z Ukrainą i Łotwą, uczestniczy w trójstronnym projekcie niszczenia amunicji na Ukrainie. MSZ przeznacza 3,8 mln SEK na lata 2007–2009.

Ponadto od 2005 r. MSZ wspiera następujące projekty:

- badanie na temat broni strzeleckiej, 1 mln SEK podstawowego finansowania rocznie (2005, 2006, 2007),
- IANSA: 350 000 SEK (2006–2007),
- Viva Rio: 350 000 SEK (2006), 275 000 SEK (2007) na biuletyn „En la Mira”,
- Geneva Forum: 250 000 SEK (2007),
- SIPRI (oprócz finansowania podstawowego): 265 000 SEK w 2008 r. na projekt badawczy dotyczący przekazywania BSiL do UNROCA; 1 921 000 SEK w 2008 r. na studiowanie przekazywania BSiL do Afryki; 1 885 000 SEK w 2008 r. na zredagowanie rocznika SIPRI.

Za pośrednictwem Sida Szwecja wspiera proces z Nairobi, jak również wprowadzenie w życie panamerykańskiej konwencji dotyczącej broni palnej za pośrednictwem Organizacji Państw Amerykańskich i ONZ. Szwecja wspierała również finansowo program broni strzeleckiej w Afryce Zachodniej (20 mln SEK na lata 2006–2007), Wspólnoty Gospodarcze Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) oraz ONZ–LiREC (12 mln SEK na lata 2005–2007).

Ponadto od 2005 roku Sida wspiera następujące projekty związane z BSiL:

- Światowy program Saferworld, elementy programu związane z BSiL, 10,6 mln SEK (2005–2007),

- Światowy program Instytutu Studiów nad Bezpieczeństwem (ISS), elementy programu związane z BSiL, 13 mln SEK (2005–2007),
- Światowy program Instytutu Studiów nad Bezpieczeństwem (ISS), elementy programu związane z BSiL, 7,75 mln SEK (2006–2007),
- program Oxfam UK w Afryce Zachodniej, 12 mln SEK (2006–2007),
- program UNDP dotyczący broni strzeleckiej w Sierra Leone, 5 mln SEK (2006),
- program fundacji ARIAS dotyczący BSiL w Ameryce Środkowej, 4,5 mln SEK (2005–2007),
- Kristna Fredsrøelsen/forum parlamentarne światowego programu BSiL, 10 mln SEK (2005–2007).

Ponadto Sida wspierała programy DDR w kilku regionach i państwach:

- program Banku Światowego MDRP DDR w regionie Wielkich Jezior, 40 mln SEK (2006–2007),
- program OAS MAPP (DDR) w Kolumbii, 21,8 mln SEK (2006–2007),
- Colombia National University, program DDR, 1,5 mln SEK (2007).

Szwedzkie siły zbrojne uczestniczyły w następujących projektach lub wspierały je:

- uczestnictwo w trójstronnym (Szwecja, Ukraina, Łotwa) projekcie niszczenia amunicji na Ukrainie (zob. wyżej),
- wsparcie finansowe projektu UNDP, projekt kontroli i redukcji broni strzeleckiej w Bośni i Hercegowinie (UNDP SACHIB).

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zjednoczone Królestwo zwalcza dostarczanie broni strzeleckiej i lekkiej, dostępność i popyt na nią za pomocą postępowych polityk i programów. Ministerstwo Spraw Zagranicznych (FCO), Ministerstwo Obrony (MoD) oraz Departament ds. Rozwoju Międzynarodowego (DFiD) współpracują na rzecz realizacji polityki Zjednoczonego Królestwa, którą uzupełnia strategia dotycząca BSiL (2008–2009) o budżecie 3,1 mln GBP w ramach środków na rzecz zapobiegania konfliktom (CPP). W zeszłym roku Zjednoczone Królestwo wspierało programy agend ONZ i organizacji pozarządowych na rzecz gromadzenia broni i amunicji, zarządzania nimi i niszczenia ich; na rzecz wykonywania istniejących umów regionalnych; opracowywania i realizacji krajowych planów działania i ustawodawstwa, jak również pomagania w budowie potencjału lokalnego społeczeństwa obywatelskiego. Kluczowym partnerem była mająca siedzibę w Zjednoczonym Królestwie organizacja pozarządowa Saferworld. Zjednoczone Królestwo zapewniło również fundusze na badanie na temat broni strzeleckiej, aby wesprzeć kładącą nacisk na politykę analizę kontroli BSiL i zmniejszenia

skali przemocy z użyciem broni; wsparło również globalną kampanię i propagowanie w zakresie kwestii dotyczących broni strzeleckiej oraz traktatu o handlu bronią, koordynowaną przez Międzynarodową Sieć Działań przeciwko Broni Lekkiej (IANSA) i kampanię na rzecz kontroli zbrojeń.

Zjednoczone Królestwo, działając w ramach środków na rzecz zapobiegania konfliktom (CPP) oraz współpracując z Regionalnym Centrum ds. Broni Strzeleckiej (RECSA) i Saferworld, pomogło wspierać powołanie funkcjonujących krajowych punktów kontaktowych ds. broni strzeleckiej w Burundi, Demokratycznej Republice Kongo, Dżibuti, Erytrei, Etiopii, Kenii, Rwandzie, na Seszelach, w Somalii, Sudanie, Tanzanii i Ugandzie, wspierało też krajowe plany działania dotyczące BSiL, w tym przygotowanie nowych odpowiednich przepisów krajowych dotyczących miejscowego wytwarzania, produkcji, eksportu, importu i transferu BSiL, jak również zapobiegania przekazywaniu.

W sierpniu 2007 r. Zjednoczone Królestwo, wraz ze 102 innymi państwami i 37 organizacjami międzynarodowymi i pozarządowymi, wzięło udział w sponsorowanym przez Kanadę nieformalnym posiedzeniu dotyczącym kontroli transferu w Genewie. Posiedzenie przyczyniło się do lepszego zrozumienia kwestii związanych z zasadami kontroli przekazywania BSiL i uwypukliło zaangażowanie Zjednoczonego Królestwa i kilku innych państw we wprowadzenie dokładniejszych kontroli na szczeblu krajowym i regionalnym, a ostatecznie – światowym. Zjednoczone Królestwo nadal współpracuje z innymi podmiotami wspierającymi kwestie kontroli transferu, aby zwiększyć wsparcie międzynarodowe dla wspólnych wytycznych dotyczących przekazywania BSiL.

Program informacyjny Zjednoczonego Królestwa w zakresie kontroli eksportu również zawiera skierowane do innych rządów porady dotyczące ulepszenia kontroli eksportu, w tym BSiL. Obejmował on prace z Bułgarią i Rumunią przed ich przystąpieniem do UE.

Prowadziliśmy również działania informacyjne w kilku krajach Europy Południowo-Wschodniej, w tym w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Chorwacji i Serbii.

II.A.3. Udział w międzynarodowych seminariach i konferencjach oraz ich organizowanie

FINLANDIA

Finlandia aktywnie uczestniczyła w pracach organizacji międzynarodowych i struktur regionalnych związanych z kwestiami BSiL. Oprócz działań wymienionych poniżej Finlandia uczestniczy w posiedzeniach i sporządzaniu sprawozdań UE, ONZ, OBWE, NATO/Rady Partnerstwa Euroatlantyckiego (EAPC) i porozumienia z Wassenaar.

Finlandia była jednym z pierwszych państw, które wsparło międzynarodowy traktat o handlu bronią. Finlandia uczestniczy również w grupie ekspertów rządowych ONZ w zakresie traktatu o handlu bronią.

WŁOCHY

W 2007 r. Włochy aktywnie uczestniczyły w posiedzeniach poświęconych wymianie informacji w sprawie procedur krajowych oraz określeniu wspólnych rozwiązań dla problemów związanych z nielegalnym handlem bronią strzelecką i lekką.

Włochy uczestniczyły w szczególności w następujących spotkaniach:

- warsztaty dotyczące przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych zorganizowane przez stałe przedstawicielstwo Australii przy konferencji dotyczącej rozbrojenia (Nowy Jork, 18 stycznia 2007 r.),
- warsztat w Tokio poświęcony broni strzeleckiej i lekkiej „Kwestia BSiL z perspektywy ochrony i budowy pokojowej społeczności” (Tokio, 12–13 marca 2007 r.),
- OBWE – forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa (FSC), specjalne posiedzenie poświęcone zwalczaniu nielegalnego handlu BSiL w transporcie lotniczym (Wiedeń, 21 marca 2007 r.).

RUMUNIA

W dniach 6–8 marca 2007 r. Rumunia zorganizowała w Bukareszcie wspólnie z rządem Stanów Zjednoczonych *Ósmą międzynarodową konferencję kontroli eksportu*, na której 180 urzędników zajmujących się kontrolą eksportu oraz eksperci z 55 państw i 12 organizacji międzynarodowych, m.in. Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Europejskiej, Światowej Organizacji Celnej, omawiali ostatnie wydarzenia w dziedzinie kontroli eksportu i przyszłe strategie zwiększenia bezpieczeństwa handlu towarami o znaczeniu strategicznym.

II.A.4. Inne inicjatywy

HISZPANIA

Hiszpania zorganizowała „4. seminarium na temat broni strzeleckiej i lekkiej” poświęcone przyszłości programu działania ONZ i projektowi traktatu o handlu bronią, które odbyło się w dniach 5–9 lutego 2007 r. w centrum szkoleniowym w Cartagena de Indias (Kolumbia), w ramach projektów szkoleniowych i pomocowych prowadzonych przez Hiszpańską Agencję Współpracy Międzynarodowej na rzecz Rozwoju (AECID).

Hiszpania zorganizowała również w Madrycie 5–7 czerwca 2007 r. „5. sympozjum na temat BSiL i amunicji konwencjonalnej” przeznaczone dla ekspertów z jednostek odpowiedzialnych za weryfikację, zaangażowanych w programy pomocowe mające na celu poprawę warunków składowania i zmniejszenia zapasów BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Hiszpański Urząd Weryfikacyjny skoncentrował się w tych pracach na trzech aspektach: ocenie instrumentów międzynarodowych, obowiązujących lub obecnie opracowywanych, które są podstawą tych programów pomocowych; analizie różnych prowadzonych obecnie programów współpracy; demonstracji hiszpańskiego systemu zarządzania, kontroli i bezpieczeństwa oraz wizytacji w prochni.

III. Udział w pracach organizacji międzynarodowych i porozumieniach regionalnych w dziedzinie broni konwencjonalnej, w szczególności broni strzeleckiej i lekkiej

UE nadal wspierała program działania ONZ dotyczący BSiL, który wciąż pozostaje podstawą wysiłków podejmowanych na szczeblu globalnym. Wyrażane przez UE zdecydowane poparcie dla procesu prowadzącego do Traktatu o handlu bronią w szczególności opiera się na działaniach dążących do ustanowienia wspólnych standardów eksportu, importu oraz przeładunku broni strzeleckiej i lekkiej.

Jeśli chodzi o Pierwszy Komitet 61. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, wszystkie państwa członkowskie UE były współwnioskodawcami rezolucji w sprawie wspierania państw w ograniczaniu nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni (Mali/ECOWAS), która została przyjęta w drodze konsensusu. Współwnioskodawcami rezolucji w sprawie wszystkich aspektów nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką było 17 państw członkowskich UE, została ona przyjęta przez Pierwszy Komitet Zgromadzenia Ogólnego ONZ przy jednym głosie sprzeciwu i bez żadnych głosów wstrzymujących się.

Ekspersi z państw członkowskich UE wzięli udział w pracach rządowej grupy ekspertów w celu rozważenia dalszych kroków służących wzmocnieniu współpracy międzynarodowej w zakresie zapobiegania nielegalnemu pośrednictwu w handlu bronią strzelecką i lekką, zwalczaniu go i jego likwidacji, która to grupa zakończyła swoje prace w czerwcu 2007 r. Posiedzeniu przewodniczyły Niderlandy. Sprawozdanie rządowej grupy ekspertów zakończono zaleceniami mającymi na celu wzmocnienie współpracy międzynarodowej służącej zapobieganiu nielegalnemu pośrednictwu w handlu bronią strzelecką i lekką, zwalczaniu go i jego likwidacji; w sprawozdaniu tym przedstawiono też praktyczne kroki służące realizacji tych zaleceń. Sprawozdanie zostało przyjęte do wiadomości przez Pierwszy Komitet 62. Zgromadzenia Ogólnego ONZ.

W 2007 r. Komisja Europejska aktywnie uczestniczyła w pracach organizacji międzynarodowych i regionalnych dotyczących kwestii związanych z BSiL, w szczególności w pracach organizowanych przez ONZ, OBWE, czy też UA.

ESTONIA

Estonia uczestniczy w pracach organizacji międzynarodowych i regionalnych, jak również w porozumieniach odnoszących się do broni strzeleckiej i lekkiej, w tym do amunicji do tych rodzajów broni.

Estonia jest państwem uczestniczącym w porozumieniu z Wassenaar.

Przedstawiciele Estonii aktywnie uczestniczyli w rozmaitych międzynarodowych konferencjach, kursach i seminariach związanych z problemami w zakresie BSiL, organizowanych przez ONZ, OBWE, UE i inne organizacje międzynarodowe, jak również przez organizacje pozarządowe. Estonia wspiera również negocjacje dotyczące międzynarodowego traktatu o handlu bronią.

Przedstawiciele Komisji ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym również aktywnie uczestniczyli w pracach grup roboczych Unii Europejskiej: Grupy Roboczej ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM) i Grupy Roboczej ds. Towarów Podwójnego Zastosowania (WPDUG).

Estonia corocznie przedkłada sprawozdania do prowadzonego przez ONZ rejestru broni konwencjonalnej. W 2007 r. Estonia przekazała również sprawozdanie krajowe na temat realizacji dokumentu OBWE dotyczącego broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL).

FRANCJA

Francja przedstawiła Grupie Roboczej ds. Powszechnego Rozbrojenia i Kontroli Zbrojeń (CODUN) inicjatywę mającą na celu zwalczanie nielegalnego handlu BSiL w transporcie lotniczym. Przyjęty mechanizm przewiduje rozpoczęcie wymiany informacji, poprzez SITCEN, na temat linii lotniczych, które mogą być zamieszane w taki handel.

Francja wzięła również udział w seminariach międzynarodowej grupy ds. broni strzeleckiej.

NIEMCY

Niemcy aktywnie uczestniczą w pracach organizacji międzynarodowych i regionalnych, jak również w porozumieniach odnoszących się do broni strzeleckiej i lekkiej, w tym do amunicji do tych rodzajów broni. Te wielostronne mechanizmy obejmują w szczególności: ONZ, OBWE, NATO i porozumienie z Wassenaar. Niemcy regularnie oddelegowują ekspertów na wizyty oceniające, jak również na warsztaty i seminaria organizowane w ramach wyżej wymienionych organizacji.

NIDERLANDY

- Niderlandy są członkiem grupy głównej deklaracji z Genewy w sprawie przemocy z użyciem broni i rozwoju, która to grupa pracuje nad realizacją deklaracji i konkretnymi planami działania,
- Niderlandy są członkiem sieci grupy zadaniowej OECD/DAC-CPDC w zakresie przemocy z użyciem broni i ograniczania ubóstwa, której celem jest wzmocnienie dalszej integracji polityki i programów związanych z BSiL / przemocą z użyciem broni z ramami rozwoju programów reformy sektora bezpieczeństwa (SSR).

POLSKA

W 2007 r. przedstawiciele Polski aktywnie uczestniczyli w rozmaitych międzynarodowych konferencjach, kursach, semi-

nariach i projektach poświęconych problemom w zakresie BSiL, organizowanych przez ONZ, OBWE, UE, NATO i inne organizacje międzynarodowe.

HISZPANIA

Hiszpania jest członkiem grupy głównej deklaracji z Genewy w sprawie przemocy z użyciem broni i rozwoju oraz jest jednym z państw najbardziej zaangażowanych w tę problematykę. Hiszpania jest również członkiem grupy zadaniowej OECD/DAC-CPDC w zakresie przemocy z użyciem broni i ograniczania ubóstwa. Hiszpania przyczynia się do wzmocnienia dalszej integracji polityki i programów związanych z BSiL / przemocą z użyciem broni z ramami rozwoju programów reformy sektora bezpieczeństwa (SSR).

SZWECJA

Szwecja jest aktywnym członkiem Współpracy Służb Granicznych Regionu Morza Bałtyckiego (BSRBCC) mającej na celu zwalczanie przestępczości międzynarodowej w regionie Morza Bałtyckiego. Współpraca ma zarówno charakter strategiczny, jak i operacyjny. Szwecja odgrywa aktywną rolę w różnych grupach komitetu operacyjnego (OPC) grupy zadaniowej szefów rządu ds. zwalczania przestępczości zorganizowanej. Komitet operacyjny ma wzmocnić współpracę pomiędzy organami ścigania w regionie Morza Bałtyckiego.

W 2005 r. na podstawie mandatu komitetu operacyjnego szwedzkie organy ścigania (organy celne, krajowa policja kryminalna, straż przybrzeżna) zainicjowały długoterminowy wywiadowczy projekt wielodyscyplinarny „Project Crossfire”, ukierunkowany na przemyt broni palnej do krajów regionu Morza Bałtyckiego i między tymi krajami. Ogólnym celem projektu jest lepsze zrozumienie procesu przemytu broni palnej do krajów regionu Morza Bałtyckiego oraz dokonanie wkładu w wysiłki ukierunkowane na walkę z przemytem przez skuteczną współpracę, wymianę informacji i analizę operacyjną.

Ostateczne sprawozdanie z zaleceniami zostało przedstawione komitetowi operacyjnemu w grudniu 2007 r. Jednym z zaleceń była kontynuacja sieci wielu agencji walczących z przemytem broni palnej do krajów regionu Morza Bałtyckiego. W zaleceniu nr 6 sprawozdania stwierdzono, że obecny system kontroli jest zbyt słaby, by zapobiec ewentualnemu przemytowi pod przykrywką legalnego handlu bronią palną. Potrzebne są również dalsze wysiłki związane z koordynacją krajową i międzynarodową, jak również mechanizmy szybkiej wymiany – w ramach państw członkowskich i między nimi – wszystkich odpowiednich informacji związanych z handlem BSiL. Stwierdza też, że należy dokonać przeglądu obecnego ustawodawstwa, aby stworzyć nowoczesną administrację w związku z kontrolowaniem handlu BSiL.

Szwedzkie służby policyjne są aktywnym członkiem europejskiej sieci ekspertów ds. broni palnej (EFE) mającej na celu wymianę informacji i najlepszych praktyk odnoszących się do przestępstw związanych z bronią palną, jak również do planowania tzw. operacji o dużym zasięgu oddziaływania (HIO).

Krajowa Rada Policji uczestniczyła w projekcie w ramach UE (Enfopol 16), mającym na celu ulepszenie współpracy i wymiany informacji między służbami policyjnymi, jeśli chodzi o znakowanie broni i wykrywanie nielegalnej BSiL.

Szwedzkie służby policyjne są zaangażowane w opracowywanie europejskiego podręcznika dla śledczych. Prowadzone są ciągłe dyskusje między europejską siecią ekspertów ds. broni palnej (EFE) a Interpolem, aby znaleźć najlepszy sposób wykorzystania obu systemów. Obecnie Szwecja nie korzysta z elektronicznego systemu śledzenia broni (IWETS) INTERPOL-u.

Szwecja współpracuje ze Światową Organizacją Celną (WCO) w ramach regularnych prac organów ścigania. Niektóre dane dotyczące konfiskaty broni są przekazywane do bazy danych WCO CEN (sieć współpracy służb celnych).

III.1. Organizacja Narodów Zjednoczonych

AUSTRIA

Austria nadal wspierała proces realizacji programu działania ONZ dotyczącego BSiL i przekazała do Sekretariatu ONZ swoje sprawozdania krajowe za lata 2006 i 2007 zawierające informacje dotyczące oznakowania i śledzenia.

BUŁGARIA

W 2007 r. Bułgaria uczestniczyła w drugiej i trzeciej sesji prac rządowej grupy ekspertów Sekretarza Generalnego mającej na celu przeanalizowanie dalszych kroków zmierzających do zacieśnienia międzynarodowej współpracy w zapobieganiu nielegalnemu pośrednictwu w handlu bronią strzelecką i lekką, jego zwalczaniu i eliminowaniu.

CYPR

Cypr przedstawia Organizacji Narodów Zjednoczonych sprawozdania na temat realizacji programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach. Ponadto Cypr przedstawił Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka (na podstawie decyzji 124/2004) informacje na temat „zapobiegania łamaniu praw człowieka w wyniku dostępności i niewłaściwego wykorzystywania broni strzeleckiej i lekkiej”.

REPUBLIKA CZESKA

Republika Czeska wspierała inicjatywę prowadzącą do propagowania i realizacji ITI. W ramach tych wysiłków Republika Czeska dobrowolnie przeznaczyła ok. 100 000 USD na fundusz powierniczy ONZ na rzecz umocnienia pokoju poprzez prak-

tyczne działania związane z rozbrojeniem, aby wesprzeć UNODA w zorganizowaniu „Warsztatu poświęconego budowie potencjału w zakresie wdrażania ITI” w Nairobi w Kenii, przeznaczonego dla uczestników z 23 krajów Afryki Wschodniej, Południowej i Północnej. Republika Czeska uczestniczyła w tym warsztacie i zaprezentowała na nim swoją wiedzę techniczną i doświadczenia.

Republika Czeska wspiera prace podjęte w dziedzinie BSiL przez ONZ i OBWE. Republika Czeska przesłała ONZ sprawozdania z realizacji programu ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach.

FINLANDIA

— Uczestnictwo w grupie ekspertów rządowych ONZ w zakresie nielegalnego pośrednictwa w handlu BSiL,

— Finlandia przewodniczyła procesowi genewskiemu dotyczącemu grupy roboczej ds. broni strzeleckiej w trakcie odbywającego się co dwa lata posiedzenia państw w 2008 r. Sprawozdanie „Opcje i propozycje dotyczące organizowania co dwa lata posiedzeń państw skutecznie realizujących wdrożenie programu działania ONZ w zakresie broni strzeleckiej” zostało przedstawione na posiedzeniu poświęconym przekazywaniu BSiL, które odbyło się w Genewie w sierpniu 2007 r.,

— wkład finansowy w kwestionariusz dotyczący broni strzeleckiej do rocznika statycznego broni strzeleckiej z 2007 r. (ogółem 20 000 EUR); rocznik „Broń i Miasto” został przedstawiony na konferencji przeglądowej procesu helsińskiego w Dar es Salam w Tanzanii w listopadzie 2007 r.,

— wkład finansowy na rzecz projektu UNIDIR (Instytut Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem) „Analiza poglądów przedstawionych Sekretarzowi Generalnemu w związku z traktatem o handlu bronią” (ogółem 40 000 EUR),

— uczestnictwo w grupie głównej deklaracji z Genewy w sprawie przemocy z użyciem broni i rozwoju.

FRANCJA

Francja wzięła aktywny udział w pracach grupy ekspertów rządowych, które dotyczyły kontroli nielegalnego pośrednictwa w handlu BSiL, zakończonych przyjęciem sprawozdania w czerwcu 2007 r. Sprawozdanie zawiera zalecenia zmierzające do zwiększenia współpracy międzynarodowej, do pomocy innym państwom i do wymiany informacji.

NIEMCY

Kwestia nadwyżek amunicji konwencjonalnej nadal budzi poważne zaniepokojenie. Niemcy wraz z Francją przedstawiły Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ rezolucję 61/72 zatytułowaną „Problemy wynikające z gromadzenia nadmiernych zapasów amunicji konwencjonalnej”; na mocy tej rezolucji powołano grupę ekspertów rządowych, aby wzmocnić współpracę w zakresie problemów wynikających z gromadzenia nadmiernych zapasów amunicji konwencjonalnej. W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niemiec zorganizowało międzynarodowe posiedzenie ekspertów „Zwiększenie kontroli i propagowanie zmniejszenia zapasów konwencjonalnej broni i amunicji” (Berlin, 3–4 kwietnia 2007 r.) w ramach przewodnictwa Niemiec w UE w pierwszej połowie 2007 r. Aby przygotować się do prac grupy ekspertów rządowych w 2008 r., Niemcy wspierały kilka badań i warsztatów regionalnych poświęconych kwestiom zarządzania zapasami.

GRECJA

Greccy funkcjonariusze uczestniczyli i uczestniczą obecnie w posiedzeniach i seminariach, na których omawiane są kwestie BSiL. Jeden z naszych funkcjonariuszy uczestniczył również w posiedzeniach komitetu Grupy Roboczej ds. Harmonizacji Technicznej w Radzie UE w związku ze zmianą dyrektywy 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni oraz dostosowania tej dyrektywy do przepisów art. 10 protokołu ONZ.

IRLANDIA

Irlandia przedstawia sprawozdania roczne do prowadzonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych rejestru broni konwencjonalnej. Irlandia uczestniczyła także w negocjacjach dotyczących przyjęcia Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej („protokół o broni palnej”).

LITWA

Przedstawiciel Litwy uczestniczył w działalności rządowej grupy ekspertów mającej na celu przeanalizowanie dalszych kroków zmierzających do zacieśnienia międzynarodowej współpracy w zapobieganiu nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczaniu i eliminowaniu we wszystkich aspektach.

Litwa została wybrana przewodniczącym trzeciego odbywającego się co dwa lata spotkania państw, mającego na celu rozwiązanie realizacji programu działania dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach, które odbyły się w Nowym Jorku w dniach 14–18 lipca 2008 r.

Litwa wzięła udział w procesie genewskim dotyczącym broni strzeleckiej, wspólnej inicjatywie Biura Organizacji Narodów Zjednoczonych Kwaków, UNIDIR i programu na rzecz studiów strategicznych i międzynarodowych studiów nad bezpieczeństwem Podyplomowego Instytutu Studiów Międzynarodowych w Genewie, którego celem jest propagowanie i monitorowanie realizacji programu działania ONZ dotyczącego BSiL.

MALTA

Malta przedstawiła swoje sprawozdanie roczne z realizacji programu działania ONZ.

NIDERLANDY

Niderlandy przewodniczyły w latach 2006–2007 grupie ekspertów rządowych ONZ, która miała rozważyć dalsze kroki i wzmocnić współpracę międzynarodową w celu zapobiegania nielegalnemu pośrednictwu w handlu bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania.

RUMUNIA

Rumunia nadal propagowała wysiłki międzynarodowe zmierzające do wzmocnienia kontroli nad eksportem broni, aby zapobiec nielegalnemu handlowi BSiL, zwalczać i eliminować go oraz aktywnie działała jako członek grupy ekspertów rządowych mającej przeanalizować szeroki zakres kwestii związanych z nielegalnym pośrednictwem w handlu BSiL.

SŁOWENIA

Słowenia pracowała nad realizacją programu działania ONZ i przekazała Sekretariatowi ONZ sprawozdanie krajowe dotyczące realizacji programu działania.

SŁOWACJA

W dziedzinie kontroli eksportu Słowacja przestrzega zobowiązań międzynarodowych wynikających z odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Słowacja jest jednym z sygnatariuszy Protokołu ONZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Słowacja realizuje wszystkie zobowiązania międzynarodowe przyjęte przez Organizację Narodów Zjednoczonych i OBWE. Słowacja aktywnie uczestniczyła w pracach tych organizacji międzynarodowych i regionalnych, jak również w międzynarodowych reżimach eksportowych. Słowacja jest również państwem członkowskim porozumienia z Wassenaar w sprawie kontroli eksportu broni konwencjonalnej i produktów podwójnego zastosowania. Słowacja nadal wspiera proces realizacji programu działania ONZ dotyczącego BSiL i przekazała do Sekretariatu ONZ swoje sprawozdania krajowe za lata 2006 i 2007.

SZWECJA

Szwecja corocznie przedkłada sprawozdania do prowadzonego przez ONZ dobrowolnego rejestru broni konwencjonalnej. W 2007 r. Szwecja po raz pierwszy przedstawiła sprawozdanie dotyczące eksportu BSiL w 2006 r.

Szwedzkie siły zbrojne szkoliły personel np. państw bałtyckich, w latach 2006–2008, i międzynarodowych operacji bezpieczeństwa w ramach mandatu ONZ.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Wspierając finansowo UNDP, Zjednoczone Królestwo pomaga w pracach kilku państw i organizacji regionalnych na rzecz kontroli broni strzeleckiej i zredukowania przemocy z użyciem broni. Zalicza się do nich system wymiany informacji dotyczących BSiL w Europie Południowo-Wschodniej (SEESAC), który współpracuje z rządami w tym regionie, aby zwiększyć ich potencjał monitorowania i badania nielegalnego handlu BSiL.

Zjednoczone Królestwo ściśle współpracuje z rządem Szwajcarii i z UNDP, aby osiągać postępy w zakresie deklaracji z Genewy w sprawie redukcji przemocy z użyciem broni.

Zjednoczone Królestwo wspomaga finansowo UNDP oraz regionalne centrum ONZ na rzecz pokoju, rozbrowienia i rozwoju, aby organizować szkolenia w zakresie zarządzania zapasami i bezpieczeństwa na szczeblu regionalnym, w szczególności w Europie Południowo-Wschodniej (UNDP) i w Ameryce Południowej (UNLIREC).

Finansując UNICEF, Zjednoczone Królestwo przyczyniło się do ulepszenia ponownej integracji dzieci żołnierzy w Burundi, Nepalu i Ugandzie, Afganistanie, Kolumbii i Wybrzeżu Kości Słoniowej.

Zjednoczone Królestwo zdecydowanie wspiera rejestr ONZ i odegrało kluczową rolę w negocjowaniu jego poszerzenia, aby objąć dobrowolną sprawozdawczość dotyczącą BSiL. Zjednoczone Królestwo finansuje również produkcję broszur w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, wyjaśniających cel rejestru oraz sposób, w jaki należy podawać informacje.

III.2. Pierwszy Komitet Zgromadzenia Ogólnego ONZ

AUSTRIA

Na 62. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Austria była współwnioskodawcą następujących rezolucji:

- rezolucja 62/22: „Wspieranie państw w celu ograniczenia nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”,
- rezolucja 62/47: „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”.

BUŁGARIA

Na 62. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ Bułgaria była współwnioskodawcą następujących rezolucji:

- 62/13 „Obiektywne informacje w dziedzinie wojskowości, w tym przejrzystości wydatków wojskowych”,
- 62/22 „Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”,
- 62/40 „Przeciwdziałanie nielegalnemu transferowi i nieupoważnionemu dostępowi do przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych, a także ich stosowaniu”,
- 62/47 „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”,
- 62/58 „Umacnianie bezpieczeństwa i współpracy w regionie basenu Morza Śródziemnego”.

Poparła również rezolucję ZO ONZ nr 62/44 „Kontrola broni konwencjonalnej na szczeblu regionalnym i subregionalnym”.

WŁOCHY

Na 62. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Włochy były współwnioskodawcą następujących rezolucji związanych z bronią strzelecką i lekką:

- rezolucja 62/22: „Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”,
- rezolucja 62/40: „Przeciwdziałanie nielegalnemu transferowi i nieupoważnionemu dostępowi do przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych, a także ich stosowaniu”.

Włochy głosowały również za rezolucją 62/47 („Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”).

ŁOTWA

Łotwa wspiera przyjęcie kompleksowego prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią. W 2007 r. Łotwa przedstawiła Sekretarzowi Generalnemu ONZ swoje poglądy na temat potencjalnego traktatu o handlu bronią zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 61/89.

Na 62. sesji Zgromadzenia Ogólnego Łotwa była współwnioskodawcą różnych rezolucji dotyczących BSiL i amunicji, jak również broni konwencjonalnej; głosowała również za niektórymi z tych rezolucji (62/13; 62/21; 62/22; 62/26; 62/28; 62/29; 62/40; 62/41; 62/44; 62/47; 62/57).

LITWA

Litwa wspierała następujące rezolucje lub była ich współwnioskodawcą na sesji Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ:

- 62/47 „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”,
- 62/22 „Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”,
- 62/40 „Przeciwdziałanie nielegalnemu transferowi i nieupoważnionemu dostępowi do przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych, a także ich stosowaniu”.

Litwa w pełni wspierała również inicjatywę polegającą na wyneogcowaniu prawnie wiążącego dokumentu ograniczającego nielegalny handel bronią (traktatu o handlu bronią) oraz była współwnioskodawcą rezolucji Zgromadzenia Ogólnego 61/89 „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów importu, eksportu i transferu broni konwencjonalnej”. W kwietniu 2007 r. Litwa odpowiedziała na prośbę Sekretarza Generalnego o przedstawienie poglądów na temat wykonalności, zakresu i wstępnych parametrów traktatu o handlu bronią.

LUKSEMBURG

W ramach Pierwszego Komitetu 62. sesji Zgromadzenia Ogólnego Luksemburg był współwnioskodawcą lub głosował za przyjęciem różnych rezolucji dotyczących BSiL i amunicji.

POLSKA

Polska uczestniczyła w pracach rządowej grupy ekspertów mających na celu przeanalizowanie dalszych kroków zmierzających do zacieśnienia międzynarodowej współpracy w zapobieganiu nielegalnemu pośrednictwu w handlu bronią strzelecką i lekką, jego zwalczaniu i eliminowaniu; prace te zakończyły się w czerwcu 2007 r.

Polska uczestniczyła również w zwołanym w sierpniu 2007 r. nieformalnym posiedzeniu w Genewie, poświęconym zasadom kontroli transferu broni strzeleckiej i lekkiej.

PORTUGALIA

Na 62. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Portugalia była współwnioskodawcą następujących przyjętych rezolucji powiązanych z bronią strzelecką i lekką:

- rezolucja 62/13: „Obiektywne informacje w dziedzinie wojskowości, w tym przejrzystości wydatków wojskowych”,

— rezolucja 62/22: „Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”,

— rezolucja 62/47: „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”.

Portugalia głosowała również za rezolucją nr 62/44 pod tytułem „Kontrola broni konwencjonalnej na szczeblu regionalnym i subregionalnym”.

Portugalia zdecydowanie wspiera proces prowadzący do ustanowienia prawnie wiążącego instrumentu w zakresie broni konwencjonalnej (w tym broni strzeleckiej i lekkiej) i wyraziła swoje stanowisko w odpowiedzi skierowanej do Sekretarza Generalnego dotyczącej poglądów na temat wykonalności, zakresu i wstępnych parametrów traktatu o handlu bronią zgodnie z rezolucją ZO ONZ nr 61/89.

Portugalia wspiera wysiłki międzynarodowe ukierunkowane na zwiększenie przejrzystości w dziedzinie eksportu broni, zatem każdego roku przekazuje dane do rejestru ONZ dotyczącego eksportu i importu broni konwencjonalnej, w tym broni strzeleckiej i lekkiej.

HISZPANIA

W ramach Pierwszego Komitetu 62. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ Hiszpania była współwnioskodawcą następujących rezolucji, bezpośrednio lub pośrednio związanych z BSiL i amunicją do tych rodzajów broni: A/RES/62/22 „Pomoc państwom w zwalczaniu nielegalnego handlu BSiL i ich przetrzymywania”, A/RES/62/44 „Kontrola broni konwencjonalnej na szczeblu regionalnym i subregionalnym”; A/RES/62/47 „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu BSiL”.

III.3. OBWE

AUSTRIA

Austria wspierała dalsze wprowadzanie w życie zawartych w dokumentach OBWE postanowień dotyczących BSiL, jak również zapasów amunicji konwencjonalnej. W ramach współpracy regionalnej Austria przedstawiła OBWE i państwom członkowskim tej organizacji stosowne informacje dotyczące BSiL oraz krajowych systemów znakowania.

CYPR

Cypr dostarcza również OBWE informacje na temat krajowych praktyk i procedur stosowanych przy eksporcie broni konwencjonalnej i technologii pokrewnych (Fsc.Del/269/06, 27.6.2006), transferu broni konwencjonalnej (FSC.DEL/321/06, 22.6.2007) oraz broni strzeleckiej i lekkiej (FSC.DEL/441/07/Corr 1, 30.8.2007).

FINLANDIA

Finlandia określiła kwestie związane z bronią strzelecką jako jeden z obszarów priorytetowych jej przewodnictwa w OBWE w 2008 r. Finlandia będzie dążyła do zintensyfikowania działań w OBWE w dziedzinie BSiL i nadwyżek amunicji, zarówno w odniesieniu do zasad, jak i prac praktycznych prowadzonych w terenie. Będą one również prowadzone dzięki rozwojowi współpracy z innymi organizacjami.

OBWE powinna dokonać dużego wkładu na rzecz trzeciego odbywającego się co dwa lata spotkania państw mającego na celu rozważenie realizacji programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach, które odbędzie się w Nowym Jorku w połowie 2008 r. Działania OBWE wspierają również proces ONZ mający na celu opracowanie międzynarodowego traktatu o handlu bronią.

— Oddelegowanie do Centrum Zapobiegania Konfliktom OBWE funkcjonariusza wspierającego forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa (FSC), zajmującego się sprawami broni strzeleckiej.

NIEMCY

Niemcy nadal dokonywały wkładu w ramach OBWE, w szczególności w obecne opracowywanie wytycznych w zakresie najlepszych wzorców OBWE w dziedzinie BSiL oraz amunicji konwencjonalnej. Niemcy nadal przywiązują dużą wagę do oryginalnego połączenia działań ustanawiających standardy, wymiany najlepszych wzorców oraz prac nad projektem dotyczącym BSiL i amunicji do tych rodzajów broni w ramach OBWE.

W październiku 2007 r. zorganizowano wizytę studyjną punktów kontaktowych ds. BSiL w Berlinie, Wiedniu (OBWE) i Geilenkirchen (Centrum Weryfikacyjne Niemieckich Sił Zbrojnych).

WŁOCHY

W roku 2007 Włochy nadal aktywnie wprowadzały w życie dokument OBWE dotyczący broni strzeleckiej i lekkiej przyjęty w listopadzie 2000 r. Włochy przedstawiły też krajowe uaktualnienia wymiany informacji w zakresie najważniejszych aspektów BSiL (produkcji, znakowania, kontroli eksportu, pośrednictwa, technik niszczenia) ustanowionych w dokumencie OBWE.

LUKSEMBURG

Luksemburg poparł działania OBWE w zakresie BSiL i regularnie uczestniczył w wymianie informacji na ten temat.

Luksemburg również dobrowolnie wsparł finansowo następujące projekty OBWE:

1) demilitaryzacja w zakresie amunicji konwencjonalnej w Czarnogórze – wkład w wysokości 25 tysięcy EUR;

2) eliminacja broni strzeleckiej i lekkiej w Tadżykistanie, również na granicy z Afganistanem – wkład w wysokości 25 tysięcy EUR.

NIDERLANDY

Niderlandy przygotowały najlepsze wzorce w zakresie niszczenia amunicji na potrzeby przewodnika po najlepszych wzorcach OBWE.

PORTUGALIA

W roku 2007 Portugalia nadal aktywnie wprowadzała w życie dokument OBWE dotyczący broni strzeleckiej i lekkiej, przyjęty w listopadzie 2000 r. W tych ramach Portugalia przedstawiła na szczelbu krajowym uaktualnienia aspektów BSiL, takich jak wytwarzanie, znakowanie, kontrola eksportu, pośrednictwo i techniki niszczenia.

SŁOWENIA

Projekty OBWE, w których ramach Słowenia przyznała ogółem 65 000 EUR na rzecz projektów niszczenia amunicji do BSiL w Tadżykistanie (40 000 EUR) oraz na Ukrainie (25 000 EUR), zakończyły się pomyślnie w 2007 r.

W 2006 r. Słowenia przyznała dodatkowe 15 000 EUR, by zmniejszyć konsekwencje wypadku w magazynach wojskowych na Ukrainie (Nowobogdanowka).

Słoweński dyplomata, Jernej Cimpešek, doradca w stałej misji OBWE w Wiedniu, powołany został na stanowisko koordynatora ds. amunicji konwencjonalnej Forum Współpracy w Dziedzinie Bezpieczeństwa (FSC).

W roku 2007 Portugalia nadal aktywnie wprowadzała w życie dokument OBWE, przyjęty w listopadzie 2000 r., dotyczący broni strzeleckiej i lekkiej, przekazała również sprawozdanie krajowe na temat realizacji dokumentu OBWE dotyczącego broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL).

HISZPANIA

W 2007 r. Hiszpania dobrowolnie wsparła finansowo następujące projekty OBWE o wymiarze polityczno-wojskowym:

— w zakresie BSiL: Białoruś – 100 000 EUR; Tadżykistan – 150 000 EUR,

— w zakresie amunicji konwencjonalnej, materiałów wybuchowych i detonatorów: Gruzja – 95 000 EUR (rozwój możliwości demilitaryzacji i pozbywania się nadwyżek amunicji); Czarnogóra – 75 000 EUR (zniszczenie zapasów nadwyżek amunicji),

— zniszczenie paliwa do rakiet (*mélange*): Ukraina – 200 000 EUR.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

W ramach OBWE Zjednoczone Królestwo, wraz z partnerami ze Szwajcarii i Hiszpanii oraz w ramach trwającego projektu, zapewniło Białorusi pomoc i doradztwo w zakresie zarządzania zapasami BSiL.

Zjednoczone Królestwo uczestniczy w wymianie informacji w OBWE w zakresie BSiL i prowadzonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych rejestru broni konwencjonalnej oraz wspiera taką wymianę informacji.

III.4. NATO

AUSTRIA

W ramach Rady Partnerstwa Euroatlantyckiego Austria wspierała finansowo prowadzony przez NAMSA projekt niszczenia BSiL w Albanii. Projekty NAMSA prowadzone w 2007 r. i wspierane przez Austrię w poprzednich latach obejmują niszczenie BSiL i amunicji na Ukrainie i w Kazachstanie.

ESTONIA

W 2007 r. Estonia dokonała wkładu finansowego na rzecz funduszu powierniczego NATO/PdP „Gruzja II: demilitaryzacja rakiet i pocisków w Gruzji”.

POLSKA

Polska zorganizowała wykład Ministerstwa Obrony Narodowej na temat inicjatyw międzynarodowych związanych z BSiL w trakcie kursu NATO na temat wdrożenia kontroli broni, który odbył się w Oberammergau. Przedstawiciele tego ministerstwa uczestniczyli też w różnych warsztatach zajmujących się normami przechowywania i kontroli BSiL oraz składów amunicji.

III.5. Porozumienie z Wassenaar

FRANCJA

Rozpoczęta przez Francję w 2006 r. międzynarodowa inicjatywa w zakresie zwalczania nielegalnego handlu BSiL w transporcie lotniczym doprowadziła do przyjęcia w grudniu 2007 r., w ramach porozumienia z Wassenaar, „Najlepszych praktyk na rzecz zapobiegania destabilizującym transferom broni strzeleckiej i lekkiej drogą lotniczą”.

Inicjatywa stanowi część przedłużonego wykonania planu działania w zakresie strategii UE dotyczącej zwalczania nielegalnego handlu BSiL i amunicją do niej, przyjętego w 2005 r. Powyższa inicjatywa zmierza do ulepszenia współpracy między państwami

przy kontrolowaniu prywatnych linii lotniczych podejrzanych o zaangażowanie w nielegalny handel bronią, łamiących embargo nałożone przez Organizację Narodów Zjednoczonych; zachęca przy tym do prowadzenia z przemysłem transportu powietrznego dialogu dotyczącego środków ulepszenia śledzenia, przejrzystości i bezpieczeństwa tej metody transportu BSiL i amunicji do niej.

SŁOWENIA

Dnia 8 lutego 2005 r. Słowenia stała się członkiem porozumienia z Wassenaar jednoczącego kraje, które ściśle uregulowały eksport broni konwencjonalnej. Porozumienie z Wassenaar kładzie nacisk na kwestię BSiL, w szczególności na lepszą kontrolę przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS), co jest istotnym elementem kontroli eksportu w Słowenii.

ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

Dnia 6 grudnia 2007 r., po sugestii Zjednoczonego Królestwa, porozumienie z Wassenaar zgodziło się zmienić zainicjowany przez Zjednoczone Królestwo zestaw wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie przekazywania broni strzeleckiej, aby dostosować je do terminologii przyjętej przez ONZ w 2005 r. w zakresie znakowania i śledzenia BSiL. Na jeszcze jedną prośbę Zjednoczonego Królestwa plenum przyjęło zmiany do elementów kontroli eksportu MANPADS z 2003 r., aby zagwarantować ich skuteczniejszą realizację (szczegóły realizacji przez Zjednoczone Królestwo elementów porozumienia z Wassenaar, zob. www.berr.gov.uk – „Handel europejski”, „Kontrola strategiczna eksportu” („European Trade”, „Strategic Export Control”). Plenum Wassenaar przyjęło najlepsze praktyki służące zapobieganiu destabilizującym transferom broni strzeleckiej i lekkiej w transporcie lotniczym, zawierające serię konkretnych środków, które można przyjmować na szczeblu krajowym, dotyczących pozarządowego transportu powietrznego broni strzeleckiej i lekkiej.

III.6. Pozostałe działania

ESTONIA

W roku 2007 żołnierze estońscy wielokrotnie konfiskowali broń i amunicję w trakcie operacji patrolowych w Iraku. Operacje były przeprowadzane we współpracy z amerykańską i iracką jednostką sił lądowych.

FINLANDIA

Uczestnictwo w posiedzeniu okrągłego stołu procesu helsińskiego poświęconym transferom BSiL, które odbyło się w Montebello w Kanadzie.

NIEMCY

Niemcy współpracowały z Ligą Państw Arabskich, zapewniając wsparcie na różnych szczeblach w pracach związanych z BSiL. Udzielono pomocy w związku ze spotkaniem punktów kontaktowych BSiL z państwami Ligi.

WŁOCHY

W 2007 r. włoskie siły zbrojne uczestniczące w wielostronnych operacjach utrzymywania i wprowadzania pokoju zebrały lub zajęły i zniszczyły następującą broń strzelecką i lekką:

W Kosowie:

- 1 karabin szturmowy AK 47,
- 1 karabinek maszynowy,
- 1 strzelba myśliwska,
- 12 pistoletów,
- 52 sztuki różnych rodzajów broni.

Suma cząstkowa: zniszczono 67 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

W Bośni:

- 7 karabinów,
- 7 wyrzutni rakiet,
- 10 sztuk różnych rodzajów broni.

Suma cząstkowa: zniszczono 24 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

Ogółem: zniszczono 91 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

ŁOTWA

Po opracowaniu skutecznego systemu kontroli dóbr strategicznych, stworzeniu systemu edukacyjnego dla celników, jak również wyznaczeniu konkretnych baz danych, Łotwa aktywnie zaangażowała się w działania zewnętrzne skierowane do państw Europy Środkowej i Wschodniej.

W marcu 2007 r. Departament Polityki Bezpieczeństwa w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, we współpracy z UNDP, zorganizował seminarium dla ekspertów z Czarnogóry w zakresie kontroli uzbrojenia.

W kwietniu 2007 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych, we współpracy z amerykańskimi przedsiębiorstwami „Interexport Management Systems” oraz „Commonwealth Trading Partners”, zorganizowało seminarium dotyczące kontroli eksportu dla eksporterów towarów strategicznych z Łotwy. Uczestnikom podano zaktualizowane informacje na temat istniejącego ustawodawstwa i procedur kontroli broni w Republice Łotewskiej.

W październiku 2007 r. zorganizowano seminarium zewnętrzne dla Gruzji, Białorusi i Ukrainy we współpracy z państwami nordyckimi i bałtyckimi. Omówiono rolę ONZ, UE i innych ram międzynarodowych w dziedzinie kontroli eksportu, przedstawiono też doświadczenia oraz strukturę łotewskiego systemu kontroli eksportu.

W grudniu 2007 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zorganizowało seminarium dotyczące kontroli eksportu dla przedsiębiorstw zaangażowanych w eksport broni, informując o ostatnio przyjętym prawodawstwie w zakresie obrotu towarami strategicznymi, ich identyfikacji, ekspertyzy takich towarów i kontroli celnej.

MALTA

Malta dostosowuje się do zobowiązań międzynarodowych przyjętych przez Organizację Narodów Zjednoczonych i OBWE, jak również do reżimów kontroli eksportu, obejmujących rozporządzenia i ograniczenia eksportu do niektórych państw, które zostały obłożone sankcjami przez takie organizacje międzynarodowe i regionalne. Malta jest również państwem członkowskim porozumienia z Wassenaar w sprawie kontroli eksportu broni konwencjonalnej oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania.

IV. INNE KOMENTARZE I ISTOTNE INFORMACJE

GRECJA

Jeśli chodzi o oznakowanie, niniejszym przedstawia się następujące zalecenia:

- 1) W Grecji nie ma przedsiębiorstw produkujących uzbrojenie do wykorzystania komercyjnego oprócz jednego przedsiębiorstwa państwowego produkującego broń dla Ministerstwa Obrony Narodowej.
- 2) Jeśli chodzi o określenie państwa producenta, Ministerstwo Porządku Publicznego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych wspiera system znakowania Sojuszu Atlantyckiego NATO STANAG 1059.

IRLANDIA

Irlandia uczestniczy w globalnej wymianie informacji wojskowych (GEMI), która odbywa się w kwietniu każdego roku w Wiedniu i umożliwia wymianę informacji między 55 uczestniczącymi państwami – są to wszelkie informacje dotyczące kwestii wojskowych i wyposażenia, w tym BSiL. Irlandia uczestniczy również w corocznej wymianie informacji wojskowych (AEMI), która odbywa się w grudniu każdego roku w Wiedniu.

WŁOCHY

Włochy podkreślają możliwość otrzymywania terminowych informacji o przyszłych projektach w zakresie BSiL – w szczególności finansowanych z budżetu WPZiB – w tym wskazania celów ogólnych, przewidywanych działań, oczekiwanych wyników i szacunkowych kosztów.

Elementy te pozwoliłyby partnerom na głęboką analizę proponowanych programów, co mogłoby ułatwić ich zatwierdzenie.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zjednoczone Królestwo udzielało wsparcia finansowego i wsparcia innego rodzaju kilku organizacjom pozarządowym zajmującym się kontrolą eksportu. Zalicza się do nich Safeworld (z położeniem szczególnego nacisku na kodeks postępowania UE oraz państwa przystępujące do UE); Viva Rio (w Brazylii i Ameryce Południowej) oraz kwestionariusz dotyczący broni strzeleckiej.

Zjednoczone Królestwo wspierało finansowo RECSA, które wspiera i monitoruje realizację protokołu z Nairobi, jak również aktywnie angażowało się w działania UE pobudzające proces UE/SADC. Zjednoczone Królestwo wspiera międzynarodową konferencję w zakresie kontroli eksportu; ostatnia taka konferencja odbyła się w Bukareszcie w marcu 2007 r. W konferencji tej udział wzięły osoby zaproszone z paru państw, które przedtem nie były uczestnikami i które dokonały znacznego wkładu w to trwające trzy dni wydarzenie.

Zjednoczone Królestwo uczestniczy również w sympozjach międzynarodowej grupy ds. broni strzeleckiej (MSAG). MSAG to nieformalna grupa państw, w której ramach praktycy w zakresie BSiL spotykają się dwa razy do roku, aby omówić kwestie związane z BSiL oraz określić najlepsze praktyki. Zorganizowano trzy sympozja w Zjednoczonym Królestwie (początek 2006 r.), w Bernie (październik 2006 r.), Madrycie (lipiec 2007 r.) oraz Oslo (listopad 2007 r.) – najistotniejszymi wynikami tych sympozjów były wytyczne w zakresie najlepszych wzorców OBWE w dziedzinie BSiL. Na sympozjach w Oslo Zjednoczone Królestwo (JACIG) podjęło się utrzymywania bazy danych MSAG, zawierającej szczegóły o praktykach krajowych, zdolnościach krajowych, kontaktach, zaangażowaniu w projekty i znanych przyszłych przedsięwzięciach dotyczących BSiL. Jednym z najważniejszych projektów MSAG było opracowanie kursu BSiL, który będzie prowadzony w szkole NATO w Oberammergau. Kurs próbny odbył się w Oberammergau w lipcu 2007 r. Wersja teoretyczna kursu jest opracowywana i zostanie wypróbowana w listopadzie 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz punktów kontaktowych ds. BSiL

AUSTRIA

Wolfgang Banyai
Federal Ministry for European and International Affairs
Department II.8 – Arms Control, Disarmament and Non-Proliferation
Adres: Minoritenplatz 8
1014 Vienna
AUSTRIA
Tel.: +43 (0) 501150 – 3354
Faks: +43 (0) 501159 – 3354
E-mail: wolfgang.banyai@bmeia.gv.at

BELGIA

Mr. Werner Bauwens
Special Envoy for Disarmament and Non-proliferation
Federal Public Service Foreign Affairs
Karmelietenstraat 15
1000 Brussel
BELGIA
Tel.: +32 25013710
Faks: +32 25013822
E-mail: werner.bauwens@diplobel.fed.be

BULGARIA

Security Policy Directorate
Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria
Adres: 2, Alexander Zhendov Street
1040 Sofia
BULGARIA
Tel.: +359 29482244, +359 29482480
Faks: +359 29482037
E-mail: int.security@mfa.government.bg

REPUBLIKA CZESKA

Non-proliferation and Disarmament Unit
United Nations Department
Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic
Loretanske Namesti 5
118 00 Prague 1
REPUBLIKA CZESKA
Tel.: +420 224182324
Faks: +420 224182026
E-mail: osn_sekretariat@mzv.cz

CYPR

Panayiotis Papadopoulos
Ministry of Foreign Affairs
Political Affairs Division-Department of Multilateral Affairs and
International Organizations
Tel.: +357 22401152
Faks: +357 22661881
E-mail: ppapadopoulos@mfa.gov.cy

DANIA

Ministry of Foreign Affairs
Department of Security Policy
Tel.: +45 33920693
Faks: +45 33921804
E-mail: sp@um.dk

ESTONIA

Ministry of Foreign Affairs
Department of International Organisations and Security Policy
Division of Armament and Strategic Goods Control
Tel.: +372 6377100
Faks: +372 6377199
E-mail: armscontrol@mfa.ee

FINLANDIA

Ministry for Foreign Affairs
Political Department
Unit for Arms Control, Disarmament and Non-Proliferation
P.O. Box 420
FI-00023 Government
FINLANDIA
Tel.: +358 916005
Faks: +358 916056066
E-mail: pol-20@formin.fi

FRANCJA

Ministry of Foreign Affairs
Directorate of Strategic Affairs, Security and Disarmament
Division of Chemical and Biological Disarmament and Conventional
Weapons Control
Tel.: +33 143174070
Faks: +33 143174952
E-mail: guillaume.habert@diplomatie.gouv.fr

NIEMCY

Federal Foreign Office
Division 241
Conventional Arms Control
Werderscher Markt 1
10117 Berlin
NIEMCY
Tel.: +49 3018174272
Faks: +49 30181754272
E-mail: 241-0@diplo.de

GRECJA

Hellenic Ministry for Foreign Affairs, D1 Directorate for UN and Inter-
national Organizations and Conferences
3, Acadimias Avenue
Athens 100 27
GRECJA
Mr Loukas Tsokos (second Counselor)
E-mail: ltsokos@mfa.gr

and

Mr Stylianos Zachariou (scientific advisor)
E-mail: szachariou@mfa.gr
Tel.: +30 2103682540
Faks: +30 2103682483

WĘGRY

Mr. Attila Juhász
Desk Officer
Department for Security Policy and Non-proliferation
Ministry of Foreign Affairs
Budapest
WĘGRY
Tel.: +36 14581678
Faks: +36 14575039
E-mail: atjuhasz@kum.hu

IRLANDIA

Disarmament and Non-Proliferation Section,
Department of Foreign Affairs, St. Stephen's Green,
Dublin 2
IRLANDIA
Tel.: +353 14082392
Faks: +353 14082383

WŁOCHY

Włoskim krajowym punktem kontaktowym ds. broni strzeleckiej i lekkiej jest:

Counsellor Giovanni Pugliese
Ministry of Foreign Affairs
General Department for Multilateral Political Cooperation, Disarmament and Non Proliferation Desk
Tel.: + 39 0636912287
Faks: + 39 063235927
E-mail: giovanni.pugliese@esteri.it.

Włoskim krajowym punktem kontaktowym ds. „śledzenia” broni strzeleckiej i lekkiej jest:

Ms. Maria Paravati, Ministry of the Interior
Department of Public Security
General Administration Office
Tel.: + 39 0646548234
E-mail: maria.paravati@interno.it.

ŁOTWA

Arms Control and Non-proliferation Division
Security Policy Department
Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Latvia
Tel.: +371 67016456
Faks: +371 67227226
K.Valdemara Str.3, Riga, LV-1395
ŁOTWA

LITWA

Arms Control and Terrorism Prevention Division
Transatlantic Cooperation and Security Policy Department
Ministry of Foreign Affairs
Tel.: +370 52362521
Faks: +370 52362519
E-mail: robertas.rosinas@urm.lt

LUKSEMBURG

M. Claude Faber
Ministère des Affaires étrangères
5, rue Notre-Dame
2240 Luxembourg
LUKSEMBURG
Tel.: +352 24782421
Faks: +352 221989
E-mail: claude.faber@mae.etat.lu

MALTA

Mr. Andrew Seychell
Assistant Commissioner of Police
Police Force General Headquarters
Floriana
MALTA
Tel.: +356 21247800
Faks: +356 21247922
E-mail: andrew.seychell@gov.mt

NIDERLANDY

Desk Officer for Small Arms and Light Weapons
Netherlands Ministry of Foreign Affairs
Peace building and Stabilisation Unit
Netherlands Ministry of Foreign Affairs
PO Box 20061
2500 EB The Hague
NIDERLANDY
Tel.: +3170 3484688
Faks: +3170 3484486
E-mail: EFV@minbuza.nl

POLSKA

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Departament Polityki Bezpieczeństwa
Tel.: +48 225239704
Faks: +48 226285841
E-mail: dpb.sekretariat@msz.gov.pl

PORTUGALIA

Ministry of Foreign Affairs
Disarmament and Non- Proliferation Unit
Largo do Rilvas
1399-030 Lisboa
PORTUGALIA
Tel.: +351 213946549
Faks: +351 213946037
E-mail: dsd2@mne.pt

RUMUNIA

Ministry of Foreign Affairs
Nineta Bărbulescu
Director
OSCE, Asymmetrical Risks and Non-proliferation Department
Tel.: +40 213196857
Faks: +40 213192363
E-mail: nineta.barbulescu@mae.ro

Zastępca:

Mihail Dumitru
First Secretary
OSCE, Asymmetrical Risks and Non-proliferation Department
Tel.: +40 213196857
Faks: +40 213192363
E-mail: mihail.dumitru@mae.ro

National Agency for Export Controls
Paul Pasnicu
Director
Conventional arms division
Tel.: + 40 213057202
Faks: + 40 213111297
E-mail: ppassnicu@ancex.ro

SŁOWACJA

OZOG – Dept. of Disarmament, Arms Control and Global Challenges
MFA of the Slovak Republic
Hlboká cesta 2
Bratislava
REPUBLIKA SLOWACKA
Tel.: +421 259783621
Faks: +421 259783629
E-mail: ozog@mzv.sk

SŁOWENIA

Mr Jure Zerovec
Security Policy Division
Ministry of Foreign Affairs
Presernova ulica 25
SI-1000 Ljubljana
SŁOWENIA

Tel.: +386 14782256
Faks: +386 14782229

Mr Gregor Kaplan
Security Policy Division
Ministry of Foreign Affairs
Presernova ulica 25
SI-1000 Ljubljana
SŁOWENIA

Tel.: +386 14786710
Faks: +386 14782229

HISZPANIA

Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación (MAEC)
Dirección General de Asuntos Estratégicos y Terrorismo
Subdirección General de No Proliferación y Desarme
Luis Gómez Nogueira
Jefe de Área de Desarme
Calle Serrano Galvache, 26
28071 Madrid
HISZPANIA

Tel.: +34 913791759
Faks: +34 913948678
E-mail: luis.gomez@maec.es

SZWECJA

Department for Disarmament and Non-Proliferation
Ministry for Foreign Affairs
SE-103 39 Stockholm
SZWECJA

Tel.: +46 84051000
Faks: +46 87231176
E-mail: ud-nis@foreign.ministry.se

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Small Arms and Light Weapons Desk Officer
Counter Proliferation Department
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
SW1A 2AH

Tel.: +44 (0)2070081793
Faks: +44 (0)2070082860

KOMISJA EUROPEJSKA

External Relations - Directorate General
Mr. Quentin Weiler

Tel.: +32 22954548
Faks: +32 22994820
E-mail: quentin.weiler@ec.europa.eu

SEKRETARIAT RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Office of the Personal Representative Non-Proliferation
Mr. Fabio Della Piazza
Rue de Loi, 175
1049 Brussels
BELGIA

Tel.: +32 22818044
Faks: +32 22818155
E-mail: fabio.della-piazza@consilium.europa.eu
secretariat.wmd@consilium.europa.eu
www.consilium.europa.eu/wmd